75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 29. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 14-го ЛЮТОГО 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 14, 1968 No. 29. VOL. LXXV.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 13 лютого, 1968

В АМЕРИЦІ

ЗДА І ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА припинили працю над спільним проєктом будови бойового тактичного літака, який міг би вертикально стартувати та приземлюватися. Договір у цій справі заключено в 1965 році, бойовий літак мав бути готовий на початку 1970-их років. На цей проєкт ЗДА видаткували 7.5 мільйона дол. Випродукування літака моделю мало коштувати 750 мільйонів дол. Тепер повідомили, що з технічних і фінансових причин припинили працю над цим літаком. Та це припинення праці не означає, що обидва уряди не думають про те, щоб збудувати такий літак.

500 ПРОВІДНИКІВ ЗОРГАНІЗОВАНОГО робітництва 29-го березня нараджуватимуться на окремій Крайовій Виборчій Конференції, яким способом допомогти до вибору Джансона на президента та як запевнити таку більшість в Конгресі, яка підтримувала б корисні для робітництва проєкти. Американська Федерація Праці — Конгрес Індустрійних Організацій підтримують президента Джансона, його в'єтнамську і внутрішню політику. Члени АФП - КІО оглядають фільм, в якому голова їхньої організації і президент Джансон порушують політичні проблеми.

ПЕРЕСТЕРІГАЮТЬ АМЕРИКАНСЬКИЙ УРЯД проти зменшення імпорту з европейських держав, бо це послабило б европейську єдність. Над цією справою дебатовано на конференції в готелі Амерікана в Ню Йорку. Тема конференції — „Вільна торгівля — ключ до вільного світу". Зорганізувала цю конференцію Бельгійсько - Американська Торговельна Палата. Модератором для 12-ох дискутантів був колишній підсекретар в Державному Департаменті Роберт Д. Морфі. Він казав, що світ поділений не тільки політично і ідеологічно, але і щодо торгівлі. Уряд ЗДА має дефіцит в платничому бюджеті з закордоном і у зв'язку з цим плянує зменшити імпорт з закордоном.

ШІСТЬ ЛАТИНО - АМЕРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ підписали договір про організацію Андійської Корпорації Розвитку, яка має на цілі „в найшвидшому часі привести до економічної інтеграції їхніх держав, щоб приспішити соціяльний і економічний розвиток цих країн." Капітал цієї корпорації — 100 мільйонів дол. Ці держави — це Болівія, Чіле, Колюмбія, Еквадор, Перу і Венесуеля. Цей договір мають ратифікувати принаймні три країни. Ратифікаційні грамоти треба скласти в закордонного міністра Венесуелі в Каракасі, де є головна кватира Корпорації Розвитку.

КОЛИШНІЙ АЛАБАМСЬКИЙ ГУБЕРНАТОР Джордж С. Воллес офіційно заявив, що кандидуватиме на становище президента і що виграє вибори. 48-річний новий кандидат знає, що в Америці не дуже радо дивляться виборці на третю партію. Воллес рахує на те, що в цьогорічних президентських виборах ні демократичний ні республіканський кандидат не здобуде потрібних 270 голосів більшости в Колеґії Електорів. Тоді обидві партії будуть старатися здобути від нього голоси. Як не зможе вибрати президента Колеґія Електорів, тоді мала б право вибирати Палата Репрезентантів, але так, що всі конґресмени з одного стейту мали б тільки один голос. Тоді, міркує Воллес, він міг би виграти.

У СВІТІ

ПАПА ПАВЛО VI ПРОМОВЛЯВ У МИНУЛУ НЕДІЛЮ 11-го ЛЮТОГО З БАЛЬКОНУ ВАТИКАНСЬКОГО ПАЛАЦУ до тисячів вірних на площі св. Петра і пригадав їм, що це 39-ті роковини підписання з італійською державою — тоді за Мусолінія — Лятеранських пактів, за якими визнано Ватикан, як окрему державу під опікою й охороною Італії. Коментатори добачують у тій промові Папи посередню заяву проти проєкту в італійському парляменті за допущення розводів, заборонених Католицькою Церквою.

РЕЧНИК ГРЕЦЬКОГО УРЯДУ ЗАПОВІВ, що уряд переведе зміни в проєкті нової конституції, яку виготовила спеціяльно покликана для цього безпартійна комісія фахівців. Текст тієї нової конституції проголосять до 15-го червня ц.р., а плебісцит над нею мас відбутися не пізніше 15го вересня ц.р.

ДО СТОЛИЦІ КОРЕЇ СЕУЛУ ПРИБУВ СПЕЦІЯЛЬНИЙ ПРЕДСТАВНИК ПРЕЗИДЕНТА ДЖАНСОНА Сайрес Венс, місією якого є направити взаємини між ЗДА й Південною Кореєю, погіршені внаслідку безпосередніх переговорів ЗДА із Північною Кореєю про зворот Америці корабля „Пуебло" і його 82-членної залоги. Північно - корейський уряд і громадянство були обурені, що з тих переговорів були виключені представники Південної Кореї. 10-го лютого ц.р. відбулася вже 5-та з черги зустріч представників ЗДА й комуністичної Північної Кореї в Панмунджомі на кордоні обох поділених частин Кореї

ФРАНЦУЗЬКИЙ МІНІСТЕР ФІНАНСІВ МІШЕЛЬ ДЕБРЕ загрозив торговельними репресіями Америці, якщо в Америці буде продовжуватися акція за бойкотом французьких виробів. Ту акцію повели численні американські фірми, окремі імпортери й крамниці, обурені протиамериканськими виступами де Голля та його солідарністю з арабами проти Ізраїлю. Франція імпортує з Америки двічі стільки товарів, що ЗДА з Франції.

БРИТІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ГАРОЛД ВІЛЬСОН заявив через радіо - телевізію в Америці, що це був би „акт люнатиків", коли б американське військо у В'єтнамі вжило проти Північного В'єтнаму атомову зброю. Він твердив, що це страшенне пошкодило б Америці в опінії цілого світу та могло б привести до третьої світової війни.

ОБСЕРВАТОР ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ В ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ, НГУЄН ГУ ЧІ, гостро виступив проти сенатора Роберта Кеннеді, демократа з Ню Йорку, за його останні промови, в яких той сенатор різко таврував Південний В'єтнам за стан і бойові дії його армії, корупцію і брак основ його уряду в народі. У відповідь на закид Кеннеді, що загрожений комуністами обшир Хезаню повинна боронити південно - в'єтнамська державна армія, а не американське військо; названий в'єтнамський діяч закинув сенаторові Кеннеді, що той забув, що комуністи користуються активною якнайбільшою допомогою збоку Комуністичного Китаю і Совєтського Союзу, яким завдячують всю свою зброю, виряд і допомогу людьми. Нгуєн Гуу Чі назвав закиди сен Р. Кеннеді „безвідповідальною іґноранцією".

Вшановуючи Лінкольна, Президент порівнює Громадянську війну з теперішньою

Вашинґтон. — Президент Джансон 12-го лютого склав вінок перед пам'ятником президента Абрагама Лінкольна та виголосив промову про тяжкі часи Громадянської війни, порівнюючи тодішні настрої частини американського народу з теперішніми під час війни у В'єтнамі. Президент сказав, що теперішній час зрозумів би Лінкольн, якби він тепер жив. Президент продовжував: „Він чув нарікання, що війна задовга і несправедлива. Він бачив, як американці гинули — 600,000 з них — і він невесело про це роздумував. Він бачив невдоволення, заворушення і бунти. Він бачив, що люди мусіли платити високі податки, і що була інфляція доляра. Він бачив голод і вбогість". Але, казав Джансон, і тоді, як і тепер, центральною проблемою було те саме: чи американська революційна мрія про людську гідність та рівність для всіх має бути тільки для декого, чи для всіх. Тепер американські ідеали поширилися по всьому світі. Тепер просять американців, щоб допомогли тим ідеям здійснитися в тих місцях, що далеко від нас. Президент сказав, що американці повинні запитатися себе самих, чи варт ці ідеали поширювати й підтримувати в світі, чи Америка буде безпечніша і сильніша, коли ці ідеї будуть здійснені? „Коли ми позитивно відповімо на повищі питання, тоді ми деколи є змушені обороняти наші переконання зі сталлю в руках, як робив це Лінкольн".

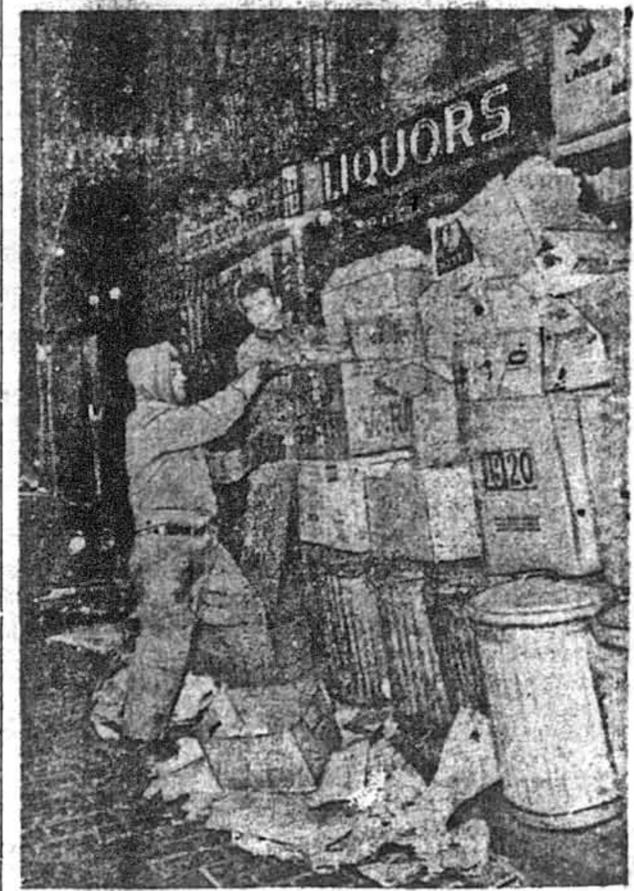
Три робітничі провідники залишили організацію Американці для Демократичної Акції

Вашинґтон. — Три голови робітничих спілок зрезиґнували з провідних становищ в організації Американці для Демократичної Акції, протестуючи цим способом проти того, що АДА визнала кандидатуру міннесотського сенатора Юджіна МекКарті, який поборює президента Джансона. Ці три визначні робітничі провідники — це голова Об'єднаних Сталеварів Америки І. В. Ейбл, голова Міжнародної Спілки Робітників Жіночого Одягу Луїс Стулберґ та голова спілки Комунікаційних Робітників Джозеф А. Бейрн. Можливо, що залишать АДА ще й дальші представники зорганізованого робітництва, які підтримують кандидатуру на президента Л. Б. Джансона за те, що він багато зробив для робітництва під час своєї президентури. Голова АДА економіст Кеннет Ґелбрейт висловив жаль з того приводу, що залишили організацію три робітничі спілки. Американці для Демократичної Акції — це коаліція робітництва, інтелектуалів і оборонців громадських прав, яка стоїть на лівому крилі Демократичної партії. І є протикомуністична.

Д-р Ґеллуп про настрої американців

Принстон, Н. ДЖ. — Директор Інституту Публічної Опінії д-р Джордж Ґеллуп в інтерв'ю з представником преси заявив, що він очолює свою аґенцію вже 33-рік і ще ніколи не знаходив, щоб настрої американців були такі безладні й такі розчаровані та цинічні, як тепер Громадська опінія, каже д-р Ґеллуп, „хотіла б розв'язати міжнародні проблеми без війни". Тільки незначний відсоток американців домагається, щоб ЗДА негайно забрали свої війська з В'єтнаму, і також мало таких американців, які хотіли б, щоб ЗДА кинули атомову бомбу у В'єтнамі. 71 відсоток американців, хоче, щоб американці підготовили до оборони південних в'єтнамців, і тоді американці могли б бути тільки дорадниками і помічниками в'єтнамських збройних сил. В справі політики то, на думку д-ра Ґеллупа, американці „не мають великого ентузіязму до жадного з кандидатів на президента".

НЮ ЙОРК ПІД ЧАС СТРАЙКУ ЧИСТИЛЬНИКІВ

На світлині один з образків, яких було багато в минулому тижні у Ню Йорку, під час страйку міського санітарного уряду: гори сміття стояли перед домами й на деяких вулицях треба було припиняти рух, загрожений сміттям. З приводу того страйку прийшло до гострого конфлікту між посадником Ню Йорку Джаном Ліндзі і губернатором нюйоркського стейту Нелсоном Рокефеллером: обидва вони республіканці, але Ліндзі не хотів поступитися страйкарям, визнавши страйк за нелеґальний а вимоги страйкарів за шантаж, а Рокефеллер пішов наруку страйкарям. Страйк закінчився, але спір продовжується.

Комуністи у В'єтнамі відповіли офензивою на мирові пропозиції ЗДА

Китайська дільниця столиці Південного В'єтнаму Сайґону, Шолон, де найсильніше всадовились комуністичні партизани, які масовою інфільтрацією та скоординованою атакою захопили були частини міста. Прочищування тієї дільниці все ще продовжується. Тим часом ціла дільниця в руїнах. Південно - в'єтнамський вояк відпочиває під час боїв.

Вашинґтон. — Президент Джансон вислав в половині січня ц. р. до столиці Північного В'єтнаму Ганою свого представника для безпосередніх розмов з північно-в'єтнамським урядом у справі можливостей повести мирові переговори. Виявив це демократичний конґресмен з Іллиной Роман Пуцінскі, покликавшись на найбільш авторитетні відомості. З урядового боку потверджено цю вістку. Одначе Пуцінскі, як Державний Департамент відмовились назвати того представника, висланого до Ганою, і відмовились ствердити, чи це був американський громадянин, чи хтось із невтральних дипломатів. Щоб облегшити місію тому американському висланникові, ЗДА припинили бомбардування околиці Ганою і Гайфонґу. Щойно після того, як комуністи відповіли на ту мирову американську місію своєю великою офензивою проти південно-в'єтнамських міст — відновлено під кінець минулого тижня налети проти Ганою і Гайфонґу, однак той американський висланник буцім-то все ще перебуває у Північному В'єтнамі. Ціллю того американського репрезентанта було отримати від Північного В'єтнаму запевнення, що у випадку, коли Америка припинить всі налети проти Північного В'єтнаму не тільки негайно розпічнуться мирові переговори, але Північний В'єтнам не перекидатиме на південь масово своїх військ і не повторить тактики комуністичної Північної Кореї, яка тягнула мирові переговори близько два роки та скінчила їх таким перемир'ям, що й тепер є в Кореї надзвичайно напружена ситуація.

Тим часом в Південному В'єтнамі ситуація без змін. Себто — все ще ведуться бої за остаточне прочищення міст Сайґону і Гуе від в'єтконґських з'єднань, при чому американські війська прислано до обох тих міст для підсилення тамошніх південно - в'єтнамських військ. В обширі Хезаню — напружена атмосфера в очікуванні великого наступу північно-в'єтнамських реґулярних дивізій.

У Тант нараджувався у Москві — відлетів до Лондону

Москва. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант перебував в минулі неділю й понеділок у Москві, де він нараджувався з усіма керівними володарями Кремлю: прем'єром Алексеєм Косиґіном, генеральним секретарем компартії СССР Леонідом Брежнєвим, „президентом" Миколою Підгорним і іншими. Наприкінці тих нарад проголошено тільки короткий комунікат, в якому ствердженo, що У Тант і його совєтські партнери „дискутували головні міжнародні проблеми, а також деякі справи, пов'язані з діяльністю Об'єднаних Націй. За газетними твердженнями — головною темою і ціллю приїзду У Танта було замирення у В'єтнамі, а поруч із цим — справи Кореї і Середнього Сходу. У Тант прибув до Москви безпосередньо з столиці Індії Ню Делі, де він конферував з індійським прем'єром Індірою Ганді. З Москви У Тант відлетів до Лондону.

У Стемфорді відзначено срібний ювілей священства о. Е. Монастирського

Стемфорд. — Торжественною Літургією й опісля ювілейним бенкетом відзначено тут минулої неділі, 11-го лютого, 25-ліття священства о. Еміліяна Монастирського, генерального вікарія Стемфордської єпархії. Св. Літургію відслужив у каплиці колеґії св. Василія ювілят в приявності Владики Йосифа Шмондюка та в асисті о. шамбеляна М. Бохневича з Дітройту і ректора колеґії о. П. Скринковського. Проповідь виголосив генеральний вікарій єпархії св. Миколая в Шикаґо, о. прелат В. Паска. Опісля, о год. 2-ій по полудні, в залі св. Венедикта відбувся ювілейний бенкет з участю понад 400 осіб, у цьому багатьох представників наших церковних і громадських установ. УНСоюз репрезентував його гол. предсідник Йосип Лисогір.

о. Е. Монастирський

Відчитано багато привітань. Хори школи і семінарії св. Василія Великого під диригентурою проф. Ол. Берника виконали ряд пісень. Виголошено ряд промов, а після промови Владики Йосифа слово подяки виголосив Ювілят.

„Ню Йорк Таймс" засуджує большевицькі практики в Україні, вказує на український спротив

Ню Йорк. — Щоденник 'The New York Times', який впродовж минулого тижня надрукував ширші інформації про новий комуно-московський погром проти українських інтелектуалів, покликаючись і цитуючи документи з переданого на Захід рукопису книжки Вячеслава Чорновола, надрукував в суботу, 10-го лютого, редакційний коментар із засудом цього комуно-московського безправства в Україні та з підкресленням українського національного спротиву. В коментарі, що має заголовок: „Фермент в Україні", дослівно сказано:

„Ганебні інсценізовані судові процеси проти опозиційних письменників-інтелектуалів в Москві в останніх роках є, виходило б, тільки частиною загального відродження активности і безоглядности совєтської тайної поліції. Це ясне значення останніх ревеляцій про переслідування самостійницько настроєних українських інтелектуалів, які пізнали тверду правду, що нинішній КҐБ не забув нічого із трюків старого сталінського НКВД. І українські єретики мусять також високим коштом навчитися, що табори невільничої праці, в яких Іван Денисович Солдженіцина переходив тортури, належать також до сучасного совєтського життя, а не тільки до історії.

Але один основний елемент відрізнює терористичну кампанію в Україні від тієї у Москві. Тайна поліція ганяється за українськими інтелектуалами з уваги на їх націоналізм, почування, яке відродилось в ґенерації, що народилась і виросла за совєтського панування. Українець не потребує бути особливо проворним, щоб зрозуміти факт, що прославлювана рівність народів Совєтського Союзу це обман. У великих українських містах, як Київ, Харків і Одеса українська мова й культура грають ролю бідних свояків російської мови й культури. Москва очевидячки боїться, що вразливість на такі образи може підштовхнути деяких українців до висновку, що коли б Україна була самостійною, то її багаті природні багатства, сильно розвинена новітня промисловість і освічене населення могли б поставити її на рівну стопу з такими націями, як Франція і Західня Німеччина.

Назовні комуністичного бльоку московська пропаганда старається розпалювати націоналізм як силу проти Заходу, під'юджуючи арабів про Ізраїлю, англійців проти Португалії, а китайців з Гонг Конгу проти Британії. Чи можна дивуватися, що інтеліґентні не-росіяни в Совєтському Союзі бачать у тій антиколоніяльній пропаґанді відповідник до своєї власної ситуації, проблем і аспірацій?" — кінчить свої міркування 'The New York Times'.

УККА дякує сен. В. Проксмайрові за заходи щодо ратифікації конвенції про права людини

Вашинґтон. — У зв'язку з цим, що рік 1968-ий був проголошений, як Рік Прав Людини, у найближчій сесії Конґресу вирине знову справа ратифікації конвенції про права людини. Хоч Об'єднані Нації давно схвалили її і в даній справі великі заслуги поклала була зокрема пані Елінор Рузвелт, то Сенат до цього часу тієї конвенції не ратифікував, бо стояв на становищі, що американська Конституція ґарантує всі ті права і ЗДА їх шанують не тільки на папері, але в повноті, у житьовій практиці. Однак комуністи використовують факт нератифікування Америкою тієї конвенції для своєї демагогічної пропаґанди і нератифікування її Америкою утруднює Америці вноминатися, щоб ту конвенцію виконували у практиці СССР та його сателіти. Тому Екзекутива УККА на своєму засіданні з 2-го лютого ц.р. висловилась за ратифікацію тієї конвенції Сенатом і висловила окрему подяку та признання сенаторові Вільямові Проксмайрові, демократові з Висканзину, за його послідовну кампанію в користь ратифікування Сенатом конвенції, як теж за його відважне становище проти стосованого комуністами ґеноциду, проти стосування ними невольничої праці, заборонювання свободи зборів, використовування жінок для важких фізичних робіт і взагалі діяння всупереч усьому тому, що наказує конвенція про права людини.. Президент УККА проф. Лев Добрянський окремим листом з 6 ц.м. повідомив сенатора Проксмайра про становище Екзекутиви УККА, яка висловлює переконання, що названий сенатор подвоїть тепер свої зусилля в тому напрямку, щоб Сенат врешті ратифікував у Році Прав Людини — ту конвенцію.

Іван В. Іванчук очолив Окружний Комітет Відділів УНС в Шикаґо

Шикаґо, Ілл. (С. К.). — В суботу 3-го лютого тут відбулися річні збори Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу, в результаті яких обрано нову управу з гол. контролером Іваном В. Іванчуком, як головою, на чолі. До управи, крім нього, були обрані: гол. контролер Петро Пуцило — заступник голови, Т. Носієвич — секретар, гол. радний Мирон Куропась — англомовний секретар, гол. радна Галина Олек — фінансова секретарка, інж. Вол. Бережан — скарбник. Гол. радний Тарас Шпікула очолив Контрольну Комісію. Зборами, що їх відкрив дотеперішній голова проф. Михальцевич, проводив п. Іванчук, а секретарював п. Носієвич. У пляні праці на найближчий рік, крім посиленої організаційної кампанії, передбачено на день 23-го березня „Вечір УНС" з відповідною інавґураційною програмою новообраної Управи та передачею годинників для піонерів. На осінь, 26-го жовтня, заплянована відбути відповідну імпрезу з нагоди 75-річчя „Свободи".

Іван В. Іванчук

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Непереможна сила правди

„Можна обдурювати всіх людей деякий час, можна обдурювати деяких людей увесь час, але не можна обдурювати всіх людей увесь час". Якби большевицькі проводирі розуміли мудрість цього славетного вислову американського державного мужа і історика, то вони не користувалися б брехнею, як одним із найголовніших засобів своєї політики й пропаґандивно - інформаційної служби. Забріханість большевицької системи почалася, як відомо, від перших же днів їхньої боротьби за владу, від закликів до „всіх-усіх-усіх" в справі „миру без анексій і контрибуцій", від гасел „земля — селянам, фабрики — робітникам" і „війна війні", від проповідування „свободи" що її несе червона ґвардія на своїх баґнетах. Таке було під час мирових переговорів у Берестї Литовському, в періоді воюючого комунізму, під час агресивних воєн проти всіх країн колишньої російської імперії, які проголосили були власну державну незалежність. І по сьогоднішній день та відбудована совєтська імперія зберігає забріхану свою конституцію і засновує свою пропаґандивно - інформаційну службу на брехні: адже совєтські газети, радіо, телевізія і кіно раз-у-раз представляють Америку, як країну, в якій безжалісно винищується муринів, в якій мільйони робітників голодують, а правлячі кола ведуть у всьому світі імперіялістичну політику, що проти неї бунтується американський нарід. По нинішній день замовчується перед совєтськими громадянами правду про те, що діється у широкому світі, а перед світом те, що діється в Совєтському Союзі. По нинішній день горлає совєтська пропаґанда про „щасливе життя" в СССР, про „добровільне об'єднання" України й інших немосковських народів в російсько-большевицькій державі, промовчує або заперечує визвольну війну України за Івана Мазепи і мазепинської еміґрації та в рр. 1918-21 і визвольний змаг українців, що триває й нині. Цю саму методу стосується супроти всіх інших поневолених Москвою народів. І стосується безперервно ту саму методу затулювання рота всім смільчакам у СССР, що пробують скидати накладений їм намордник.

Хід другої світової війни та післявоєнний уклад міжнародних сил надзвичайно сприяли московському імперіялізмові. У добі співіснування Захід мовчки сприймає безсоромну забріханість совєтських заяв і всіх інформацій. Задля зберігання миру Захід промовчує найбільш аґресивний і єдиний ще у світі колоніялізм на Сході Европи. Зокрема, щоб не дратувати Москви, Захід промовчує українську визвольну проблему. Але вже появляються проблиски, що такий стан зміниться. Виявилось, що не можливо вже в 60-их роках XX сторіччя масово переслідувати інтелектуалів і вести безпощадну русифікацію, щоб про це нічого не знав зовнішній світ. І ось велика світова преса враз заговорила про збірку документів Вячеслава Чорновола, про замовчування перед закордонними кореспондентами у Москві масових репресій проти українських інтелектуалів, про нестерпні умовини в совєтських кацетах, де караються невинні інтелектуали.

Можна висловлювати різні твердження і здогади, чому якраз тепер західня преса заговорила про ці справи, що їх Москва жагуче прагне затаїти. Але немає значення, яка тут безпосередня причина. Фактом є, що американський журналіст Пітер Ґровзі, який був два роки у Москві і даремне добивався в совєтських офіційних чинників, щоб дізнатися, скільки правди в поголосках про репресії супроти українських інтелектуалів — що він не одинокий, який знає правду. Пітер Ґровзі революціонує тепер із Вашинґтону про ці речі на сторінках „Ню Йорк Таймсу". Уже від деякого часу на сторінках торонтського „Телеґрам" публікує блискучі статті, на базі матеріялів Чорновола, Пітер Вортінґтон. Мимоходом кажучи, як же блідо виглядає на тлі цих ревеляцій петиція 35-ох українських викладачів американських високих шкіл, вислана наприкінці минулого року до совєтських правителів, щоб вони змінили державну систему й політику СССР і перестали гнобити українську націю й культуру!

Віддавна відомо, що в усіх столицях світу існують фахівці, які стежать за відносинами в СССР і, між іншим, добре знають українську визвольну проблему. І коли тільки трапиться відповідна нагода — західній світ заговорить в першу чергу про те, чим жила і живе справжня, не підмальована на червоно Україна. Української правди ніяка сила не зможе приспати навіки, закрити, затаїти, поховати під горою фальшів. Це не крилата фраза, а закон історії. І допоможуть виявити її не петиції до поневолювачів, а сила рідного народу на його рідній землі, що проявляється ось хоч би у таких виступах, як передані на Захід матеріяли Вячеслава Чорновола.

„МАКСИМА ГРИСА" І „МАКЛЕНА ГРАСА"

Згадуючи про найбільш талановитого українського драматурга цього віку, Миколу Куліша, совєтська преса називає декілька його п'єс, додає, що життя його „трагічно обірвалось" і що тепер його творчість „повернуто народові". Насправді ж повернуто ім'я та прізвище і одну - другу п'єсу, які в Україні ставлять, найбільш „97".

Що це за твір, яка його тематика? „97" — це 97 сільських бідняків, які виступають проти так званих куркулів, проти церкви і священнослужителів, навіть проти українських народних звичаїв, називаючи їх „забобонами". Задля такого твору не варто було комуністам ліквідувати автора.

Миколу Куліша зліквідувала совєтська влада за щось інше: не було, мабуть, йому рівного на ввесь СССР силою могутнього таланту, не було такого вдумливого і спостережливого драматурга, який не боявся порушувати проблеми, що були або далекі від комунізму, або ж його заперечували. З цього погляду важливі для українського театру такі кулішеві п'єси, як „Мина Мазайло", „Народний Малахій", особливо ж „Патетична соната". До речі, драматург Ф. Фольф у ще догітлерівському періоді переклав „Патетичну сонату" на німецьку мову, зацікавив нею німецькі театри, і ця п'єса-шедевр Куліша йшла в Німеччині аж до 1933 року — до захоплення влади фашистами. Ф. Вольф назвав ту п'єсу „найбільшою українською драматичною поезією" (цікаво, що американський кіноісторик Луїс Джекоб назвав іншого видатного українця, Олександра Довженка, найбільшим поетом кіна).

Але... „не той тепер Миргород"!.. На Батьківщині Миколи Куліша згадують лише його прізвище і ставлять „97", п'єсу, про яку, здається, сам автор висловлювався дуже стримано. Сучасна Західня Німеччина про М. Куліша не знає, а в Східній її заборонено.

Пощастило М. Кулішеві в Польщі, та й те щастя — навиворіт: відомий перекладач з української літератури Станіслав Бури опублікував у польському журналі „Діялоґ" ч. 10 з 1967 року переклад... „97"! В одному з чисел того журналу подано назви п'єс Миколи Куліша, при чому, плутано, бо, наприклад, „Диктатура" належить перу Івана Микитенка, а не Куліша... У списку названо такі п'єси, крім „97" і „Маклени Ґраси": „Комуна в степах" „Прощай, село", „Хулій Хурина", „Закут", „Зона", „Отак загинув Гуска", „Мина Мазайло", „Народний Малахій", „Патетична соната", „Диктатура" та „Його власність". Запитайте сучасних драматургів в УССР, не кажучи вже про акторів чи глядачів, що криється за тими назвами „реагабілітованого" М. Куліша — і поставите людей у незручне становище.

У таке ж незручне становище потрапила українськомовна газета в Варшаві „Наше Слово" з 19 лютого 1967 р., де в статті „Про український театр" читаємо, що на дискусії на цю тему в Любліні „підкреслено значення для української культури і українського театру п'єс М. Куліша „Народний Малахій", „Мина Мазайло", „МАКСИМА ГРИСА" (підкреслення наше). Та ж газета ставить чи змушена ставити себе в прикре становище дезінформатора, пишучи в статті „Відродження творчости Миколи Куліша":

„Не дивлячись на велику ідейну і художню вартість творів М. Куліша, недалекозорі люди закинули йому необґрунтовані обвину в а-чення й перервали його творчу діяльність. У наші дні Кулішева творчість з пошаною вернулась на сцени театрів України, широко висвітлюється літературознавцями"

Микола Куліш, як подає совєтська преса, загинув на засланні в 1942 році. Але фізична смерть письменника насправді не означає його смерти, скорше — навпаки. Кращі твори видатного драматурга немов пробиваються з-під цементу совєтської соцреалістичної літератури. Однак, бачимо, що „регабілітатори" докладають зусиль, щоб вони й надалі були приховані від української людини. І це стосується не лише М. Куліша.

(лп)

Економіст перестерігає проти контролі

Ню Йорк. — Віце-президент Нюйоркської біржі Вілліям С. Фройнд, який одночасно є її головним економістом, заявив, що поширення в'єтнамської війни може довести до того, що Уряд президента Джонсона може завести контролю цін і заробітків. Уряд дбає про зменшення дефіциту в платничім бюджеті з закордоном. Конґрес не хоче схвалити збільшення прибуткового податку. Уряд обмежує відплив долярів за кордон, західньоевропейські держави можуть видавати відплатні зарядження у відношенні до ЗДА. В Европі невдоволені з того, що Конґрес не хоче схвалити збільшення податків, це значить — не хоче, щоб і американські громадяни принесли жертву на це, щоб зменшити відплив долярів поза межі ЗДА. Фройнд проєктує, щоб Уряд погодився збільшити податки тільки на 5 відсотків, що прихильніше прийняв би Конґрес, і це свідчило б про те, що американський нарід виявляє охоту „проковтнути гірку медицину на те, щоб поправити платничий бюджет із закордоном". Інший економіст стверджує зменшення відсотків від короткореченцевих позичок, що може спричинити більші закупи товарів, а з цим і вищі ціни на них, а це не бажане для економіки.

Ф. Лукіянович

ЗАНЕЧИЩЕННЯ РІК ТА ОЗЕР

Від найдавніших часів люди поселювалися над берегами річок та озер. Без води життя людини було б неможливе. Її уживали до пиття, варення, миття, купання та наводнення орної землі. Однак, у XX столітті, в зв'язку з раптовним розвитком промисловости, людина так засмітила своє оточення — повітря, воду та землю, — що в дедалі більшій мірі постає загроза для її здоров'я.

Нижче розглянемо занечищення вод рік та озер.

**

У День Подяки 1966 року долішня частина ріки Скулкил, що протікає крізь Філядельфію, забіліла від мертвих рибок. Чайки та інші водні птахи не могли спожити тієї несподіваної „трапези", і тому покликано пожежну сторожу, що струменями води відганяла здохлу рибу від берегів. Уряд здоров'я побоювався, що може поширитися пошесть...

Після трирічних дослідів потічка Перкіомен, що вливається до згаданої вище ріки Скулкин, Френсіс Тремблі, професор екології Лігайського університету, прийшов до висновку, що вода у ньому настільки занечищена, що стала майже непридатною для вжитку. Раніше у цьому потічку, що перепливає через ряд парків, було багато риби. Тепер її майже немає, і купатись тут заборонено.

Такий стан, заявив проф. Тремблі, спричинений фосфатами, що походять головно із переповнених людськими екскрементами ям та промислових підприємств. Саме цими фосфатами живляться водорості — альґи, що споживають тільки кисень, і тому його вже не вистачає для риби. Вислід своїх дослідів передав проф. Тремблі до департаменту здоров'я.

Комісія ріки Делавер

Ріка Делавер перепливає через чотири стейти — Ню Йорк, Ню Джерзі, Пенсилвенію та Делавер. У її басейні з поверхнею 12.750 квадратних миль живе понад 21 мільйон людей. Для реґулювання її вод у 1961 р. створено Комісію ріки Делавер (КРД) із представників усіх чотирьох стейтів.

На початку літа 1966 р. стверджено, що у долішньому бігу цієї ріки рівень кисню такий низький, що певні породи риб, які з лиману мандрували догори рікою і там зносили ікру, цього вже не зможуть робити.

Заалярмована такими й подібними явищами, КРД створила у травні 1966 р. студійну групу із завданням дослідити причини занечищення води і визначити заходи для розв'язки цієї проблеми. На виконання цих завдань дано рік часу.

Свій плян пред'явила студійна група у грудні 1967 року. Якщо він буде схвалений, КРД матиме право кожночасно перевіряти якість зливів до річки, і, коли вони шкідливі, то протягом 90 днів спричинник їх повинен подати проєкт фільтрації в противному випадку передається його до суду.

Федеральні заходи

До 1950-их років уважалось, що розв'язка проблеми занечищення річок — це внутрішня проблема кожного стейту. Але виявилось, що, при найліпшій волі даного стейту, засоби його невистачальні.

Тому в 1965 р. Конґрес ухвалив закон про „якість води", яким надав право федеральним властям устанлювати якість води в ріках, якщо самі стейти цією справою легковажать. А у жовтні 1966 р., свідомий важливости цього питання, Конґрес ухвалив на цю ціль 3,7 більйона долярів, розложених на чотири роки. З цього фонду 3,4 більйона долярів призначено на побудову фільтраційних інсталяцій, а 305 мільйонів долярів на вдосконалення методів і пристроїв превентивного характеру.

Занечищені озера

На східньому просторі границю між ЗДА і Канадою творить вододіл, що охоплює п'ять великих озер із рікою св. Лаврентія, яка, впадає до Атлантійського океану. Води із озера Сюпіріор переходять до Юрону. А між ними, наче непотрібний палець, простяглося озеро Мишиґен поверхнею 22.000 кв. миль. До його берегів прилягають такі високопромислові стейти, як Вискансин, Іліной, Індіяна та самий Мишиґен.

Озеро Мишиґен доживлюють водою ріки. Саме озеро, як і ріки, що вливаються до нього, засмічуються зливами із 250 промислових підприємств та 365 поселень; 55 із них зовсім не фільтрують своїх зливів.

Малорухомі води озера Мишиґен стоять перед задушенням. Душать їх зелені водорості, що живляться органічними речовинами із непрочищених зливів. Водорості, у свою чергу, спричиняються до загибелі риби та водних тварин.

В подібному стані знаходиться озеро Ірі поверхнею 10.000 кв. миль. До його берегів прилягають високопромислові стейти Мишиґен, Огайо, Пенсилвенія та Ню Йорк, із сторони ЗДА, та Онтаріо від Канади.

Раніше озеро Ірі вважали своєрідним акваріюмом, із великим багатством водних тварин. Тепер звуть його відкритою зливною ямою, придатною тільки до кораблеплавства.

**

Так стейтові, як і федеральний уряд вповні свідомі цього незавидного стану і поставлені перед конечністю негайно діяти, якщо хочуть врятувати ці озера. Але розв'язка проблеми не така то вже проста. Наприклад, кошти інсталяції фільтрувальних пристроїв у поселеннях та промислових закладах на берегах озера Мишиґен обчислено на 600 мільйонів долярів. Навіть якщо були б на це фонди, потрібно певного часу для їх спорудження. А в міжчасі дно озер треба очищати від грубої верстви осадів.

Сподіваємось, що озера Мишиґен та Ірі вдасться врятувати.

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редаґує: Д-р Михайло Данилюк

МІҐРЕНЯ

Болі голови в нинішних часах серед різних прошарків населення доволі часті. Але нарікання на ці болі, навіть у лікарському кабінеті зводяться звичайно до твердження: „Я хворію на міґреню". Під це означення підтягають іноді майже всякого роду болі голови, хоч кожний його рід — це особливий процес і не кожний має щось спільного з дійсною міґренею. На прохання нашої постійної читачки, 82-літньої пенсіонерки, п. С. Г. з Бруклину, подаємо основні відомості про цю недугу.

Міґреня — це забурення в кровоносних судинах голови, характеристичне сильними болями і часто сполучене з забуренням зору та шлунку. Механіка цього процесу докладно невідома, але знаємо, що при кожній атаці такого болю надмірно - розширюються розгалуження одної з головних артерій, при чому, мабуть, таке розширення попереджується надмірним звуженням цієї ж артерії. При звуженні приходить „стадія попередження", а коли вже судина розширюється — сама атака болю.

Майже як правило, в стадії попередження хворий відчуває один або кілька симптомів: пригнічення, надто високу дразливість, брак апетиту, внутрішній неспокій; при цьому терпнуть якісь частини тіла, хворому важко вимовляти деякі слова, у нього в очах появляються плями. Рідко ці всі симптоми появляються разом.

Ця стадія, яка по - латині зветься „аврою", може тривати кілька хвилин, іноді й довший час. Згодом починається сама атака: біль голови, майже як правило з одної сторони, який забирає в свої кліщі її половину. Біль звичайно дуже сильний, і іноді розходиться по всій голові верхньою частиною черепа. В більшості випадків така особа з болями живота або без нього відчуває нудоту, що часто закінчується блюванням. Вона дуже вразлива на світло, і найкраще почуває себе в темній кімнаті. Голова при найменшому доторку болить, особливо з одної сторони. Така атака може тривати годинами, а то й днями. Згодом біль минається, і до наступної атаки людина почуває себе нормально. У різних людей ці болі виявляються по - різному: в одних кілька разів на тиждень, в інших один - два рази на рік. Чим частіші болі, тим коротший час вони тривають і не є такими інтенсивними.

Докладна причина міґрені, як сказано вище, невідома, але знаємо, що тут грає ролю спадковий чинник. Вона може бути також спровокована різними факторами, як алерґією, себто надмірною вразливістю на якийсь харч, косметики, хемікалії, навіть квіти, тварини і т. д., забуренням функції залоз внутрішнього виділення, емоційним подразненням, нервовою втомою, надмірним напруженням очей, поганою вентиляцією повітря і т. д.

Жінки хворіють на цю недугу частіше, як чоловіки, але рідко після 50-ти років. Мешканці великих міст хворіють частіше. Її часто мають епілептики або особи, що мають нахил до конвульсійних забурень. Часто дослідження хворого спеціялістом - неврологом буває необхідним.

Атака міґрені, як правило, ніяких ускладнень фізичного порядку не спричиняє, проходить без комплікацій. Важливішою тут є психічна сторона: хворий, очікуючи чергової атаки, нервується, виявляє неспокій, надмірну підозрілість і обережність.

Лікування різнородне: одних потрібно дослідити відносно алерґії і виключити з їх оточення ті фактори, на яких вони вразливі, іншим необхідно змінити спосіб життя, фах, затруднення, ще інші потребують порад від неврологів. Міґреня — це більше „індивідуальна недуга", як будь - яка інша.

Найкраще лікування міґрені, очевидно, профілактика. Тепер є чимало різних ліків, які запобігають атакам болю, якщо їх впору заживати. Звичайно, коли людина відчуває наближення такої атаки, вона бере кілька таблет чи капсульок відповідних ліків, і до болю не доходить. Це такі ліки, що контролюють забурення в судинах, і їх може приписати кожний лікар. Вони, очевидно, допоможуть, якщо мається діло зі справжньою міґренею, а не іншого роду болем голови. Багатьом людям помагають простіші, профілактичні засоби: деяким — вдихання 100-відсоткового кисню протягом короткого часу, аж поки стадія попередження не пройде, деяким — таблетки кальцію, заживані кожну годину - дві. Самий біль, очевидно, треба лікувати вже приписаними ліками.

ЩО СТАВЛЯТЬ У ЧЕРНІВЦЯХ?

нівецькому „палаці культу-
Понад 10 р. тому при Черри" створена оперна студія. Як посвідчила газета „Культура і Життя" з 25 січня, студія поставила: „Євгенія Онєгіна", „Черевички", „Цареву наречену", „Бориса Годунова"... Іншими словами, оперна студія у Чернівцях стала до послуг російської музичної культури.

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

СТУДІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ ОДВУ

(2)

Російські шовіністичні тенденції й русифікаторська політика партії викликали й підсилили серед неросійських народів, зокрема в Україні, спротив та домагання рівних з росіянами прав, законности, свободи думки і слова.

Конкретно ці суто українські аспірації, що мають свої паралелі у прагненнях інших неросійських народів, такі:

1. Визнання за українською мовою й культурою офіційного державного статусу в Українській ССР.

2. Надання українцям поза межами УССР таких же мовних і культурних та освітніх прав, які мають росіяни в УССР.

3. Припинення дискримінації проти українців в державних і господарських установах УССР, припинення вивозу українських фахових кадрів з УССР та ввоження на їх місце росіян, відбування військової повинности громадянами УССР на території України.

4. Відрусифікування українського шкільництва, державних, партійних, господарських та наукових установ.

5. Повна регабілітація української історичної, культурної та наукової спадщини і суверенність українського культурного процесу.

6. Рівноправність УССР з РСФСР щодо республіканських прав на республіканські збройні сили, безпосередніх дипломатичних та інших контактів із закордоном.

7. Українізація комуністичної партії України і усамостійнення її від диктату Москви.

Відкриті виступи „шестидесятників", як речників цих національних домагань, треба розглядати як вияв думання ширших кіл української суспільности.

Сучасний стан в Україні

Сучасна боротьба за українську мову, культуру і українську духову самобутність в Україні є важливим процесом, який може стати переходовим етапом до політичної боротьби.

Національний спротив в Україні покищо зосереджується серед творчої інтеліґенції, здебільша молодшого покоління. Тому, що комуністична партія в Україні це назагал „апаратчики" і філія Москви, серед української молодої інтеліґенції існує неґативне ставлення до „політики", тобто партії.

Одним із факторів формування національних аспірацій була зустріч із Західньою Україною після війни і вплив еміґрації.

Особливо важливим моральним моментом у явищах національного спротиву інтеліґенції треба вважати велику жертвенність цих експонентів нової течії, їхню готовість терпіти за свої переконання та організування допомоги засудженим.

Треба також підкреслити духову ідентичність між краєм і еміґрацією в оцінці явищ і процесів, що відбуваються в Україні. На черзі викристалізування самої програми цієї культурної революції в Україні, в чому багато може допомогти реалістична програма еміґрації у відношенні до краю.

Наші завдання

Український Націоналістичний Рух, стоячи на своїх засадничих програмово-політичних позиціях, повинен постійно шукати нових методів праці під аспектом України.

Хоч ОУН ще під час останньої війни переключила тягар своєї діяльности на духово-політичний відтинок, тепер, в обличчі існуючого стану в Україні, посилення політично-пропаґандивної праці стає особливо важливим. Важко повністю передбачити майбутнє сучасного процесу національного ферменту в Україні, але нам треба в цей процес включитися, щоб:

1. допомагати тим силам, які протиставляться большевицькій практиці й шукають своїх власних шляхів;

2. відповідно спрямувати теперішню „культурницьку" роботу й боротьбу в Україні;

3. поширити засяг національного ферменту;

4. змобілізувати допомогу засудженим діячам українського культурного процесу та їхнім родинам.

Конкретно наша діяльність на еміґрації на протибольшевицькому відтинку повинна узгляднити:

1. Підготову людей до ідеологічних ударів з большевиками і протинаступ на них, де тільки на це існуватимуть можливості.

2. Активізацію протестаційних акцій проти російської політики в Україні.

3. Шукати допомоги чужинецьких організацій для оборони політичних в'язнів в Україні.

4. Шукати засобів для матеріяльної допомоги політв'язням в Україні та їхнім родинам.

Резолюції Студійної Конференції ОДВУ, Ню Йорк, 15 - 16 листопада 1967 р.

Студійна Конференція Організації Відродження України і її братніх організацій — Українського Золотого Хреста, Академічного Товариства „Зарево" і Молоді Української Національности — з участю представників Товариства „Відродження" (Арґентина), Хліборобсько-Освітнього Союзу (Бразилія), Об'єднання Українців у Великій Британії, Української Національної Єдности (Франція) і Українського Націо-

(Закінчення на стор. 8-ій)

„СВОБОДА", ОФІЦІЯЛЬНИЙ ОРГАН УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ВІДЗНАЧАЄ ЦЬОГО РОКУ 75-РІЧЧЯ СВОЄЇ БЕЗПЕРЕРВНОЇ СЛУЖБИ НАШІЙ ГРОМАДІ І НАШОМУ НАРОДОВІ. З НАГОДИ ЦЬОГО ЮВІЛЕЮ ДОКЛАДІМО ЩЕ БІЛЬШЕ ЗУСИЛЬ, ЩОБ ЗДІЙСНИТИ ЗАКЛИК „СВОБОДИ" З-ПЕРЕД 75 РОКІВ: ОБ'ЄДНАТИ ВСІХ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ Й КАНАДИ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Рік XV Січень-Лютий Ч. 1 - 2 (137-138)

„ЯК ДЛЯ РИБИ ПОТРІБНА ВОДА, ЯК ДЛЯ ПТАХА КРИЛА, ЯК ДЛЯ СПРАГНЕНОГО ВОДА, ЯК ГОЛОДНОМУ ХЛІБ, ЯК, НАКІНЦІ, КОЖНОМУ З НАС ПОТРІБНЕ ПОВІТРЯ, ТАК САМО ДЛЯ НАС, ТУТ РОЗСІЯНИХ УКРАЇНЦІВ, ТРЕБА НАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ. СЕБТО ТАКОГО БРАТСТВА, ТАКОГО ВСЕНАРОДНОГО ОБ'ЄДНАННЯ, ДО ЯКОГО КОЖНИЙ УКРАЇНЕЦЬ, ДЕ Б ВІН НЕ БУВ, ЯК ДАЛЕКО ВІН НЕ ЖИВ БИ, ПОВИНЕН ДО ТОГО БРАТСТВА, ДО ТІЄЇ ВЕЛИКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ-СІМ'Ї НАЛЕЖАТИ"...

„СВОБОДА", 1-го листопада 1893

Ярослав Падох

РІЧНІ ПІДСУМКИ

З подвійним почуттям підсумовуємо нашу працю й здобутки за минулий 1967 р. З одного боку він був успішнішим від попереднього, конвенційного, 1966 року, а з другого його успіх був меншим.

Закінчили ми минулий рік із загальним числом 88.261 членів, отже в тому році союзове членство підросло на 1.208 осіб, бо попередний, 1966 рік покінчився був із загальним числом членства 87.053, а його чистий прибуток виносив 994 члени. Зате минулого року ми здобули менше нових членів. Коли це число в 1966 р. становило 4,994, то в 1967 році тільки 4,400, тобто на 595 особи менше. Тільки подумати, яку нагоду ми проминули, щоб підвищити загальне число союзових членів у минулий рік бодай ще на півтисячки членів!

1966 рік був конвенційним. Перших п'ять місяців того року були рекордовими, якщо йдеться про число нових членів. Відділи змагалися поміж собою за першенство, а їх секретарі та організатори й кандидати на різні союзові пости вели також завзяте й похвальне змагання, щоб привезти на конвенцію найкращий особистий успіх. Пригадаємо, що в конвенційному місяці травні, хоч цілий тиждень наші організатори провели на конвенції, УНСоюз придбав 837 членів. Зате пізніші місяці були вже не такі багаті на членів. Та все ж, порівнючи із звичайними місяцями, минулого, 1967 року нас завели два останні місяці: листопад і грудень. Коли в звичайнім (неконвенційним) 1966 році в листопаді ми придбали понад 500 членів, то в 1967 тільки понад 300, а коли в тому самому році в грудні придбали рівно тисячу (!) членів, то в минулий грудень приєднали лише понад п'ятсот, отже тільки половину.

Немає сумніву, що у великій мірі тут відіграв ролю Світовий Конґрес Вільних Українців. Велике число наших секетарів та організаторів, за давньою традицією, взяли на себе важливі обов'язки, зв'язані з підготовою СКВУ, зокрема ж її збіркою фондів, і це, як подібно, було в минулому зі збіркою на пам'ятник Шевченкові та з іншими великими крайовими акціями, некорисно відбилося на внутрішній союзовій праці. Та все ж великою й дуже прикрою несподіванкою був останній місяць грудень минулого року, який і вирішив вислід минулорічної кампанії. Бодай на місяць заскоро взялися наші діячі „відпочивати" по рокових трудах чи трудах СКВУ, або й святкувати, до того ще подвійне, Різдво. Сподіваємося, що в цім році це не повториться і що працюватимемо систематично, включно з останнім місяцем — груднем.

Довгі таблиці чисел, якими виповнені сторінки цього „рокового" числа Трибуни УНСоюзу, розказують цікаву історію наших річних змагань за дальший розвиток УНСоюзу. В ньому уважний читач вичитає, що УНСоюз минулого року зріс на дальших дванадцять соток членів і вперше в своїй історії переступив число 88,000. Не є це бажане й сподіване число. Ми намагалися й бажали значніше підрости й на крок ближче дійти до нашої „вікової" мрії: стотисячного Союзу. Велика шкода, що ми цього не добилися.

Але ми й не відступили назад. Хоч ми втратили ряд досвідчених організаторів і секретарів, хоч так дуже трудно про нових, все ж ми досягли своє пересічне число. Бо вже від довгого ряду років ми зростаємо щорічно кругло на тисячу з чимсь членів. Рівно десять років тому, в 1957 р. УНСоюз мав 75.986, а з кінцем 1967 р., десять років пізніше, мав 88,261, отже 12,275 більше, тобто на один рік припадає пересічно 1,200 членів зросту. Так було й минулого року. І хоч у величезній більшості братських забезпеченевих установ членство зменшується і хоч далі бракує нам нових відданих союзових працівників, ми невдоволені з такого повільного росту. Ми не хочемо ще на десяток років відкласти реалізацію нашого пляну стотисячного УНСоюзу, але бажаємо його посунути на великий крок у ці два наші ювілейні роки, роки 75-ліття союзового слова — „Свободи" і союзового діла — УНСоюзу.

Для цього УНСоюз створив корисні передумови. Ми значно зменшили вкладки за забезпечення, значно підвищили дивіденду, яку щороку виплачуємо членам уже близько в сумі півмільйона долярів, збільшили суми забезпечення у вищому віці, звільнили від обов'язкових лікарських оглядин старших, як досі, віком людей, ввели нові роди забезпечення й впровадили чимало інших полегш для організаторів та членів. Треба тільки, щоб наші союзові діячі добре познайомилися з цими поліпшеннями й добре опанували само знання життьового забезпечення, про що написано в наших виданнях, зокрема в „Книжці вкладок" та у „Фактах", і, озброєні цим знанням, працювали систематично, не відкладаючи на останні дні в місяці та на останні місяці в році роботу, яку треба виконувати щоденно! Вірмо, що так воно станеться у цьому новому ювілейному році й що цей рік відступить від „традиції" зросту УНСоюзу на одну тисячку, але бодай потроїть цю суму.

Останні слова цього загального огляду минулого року присвячені вже не критиці того, що не зроблено, і тих, що не виконали своїх обов'язків, але подяці тим неструдженим працівникам і патріотам УНСоюзу, які трудилися ввесь рік і яким ми вперіпу чергу завдячуємо й ці скромні успіхи, які в минулім році осягнули.

В першу чергу подяка належиться нашим двом Відділам-соткарям, які придбали понад сто членів, а саме 440-му Відділові в Торонті та 153-му у Філядельфії. Заслугу несуть організатори членів, про яких мова згодом. За ними йдуть дуже заслужені Відділи 407-ий з Торонта та два нюаркські Відділи 340-ий і 371-ий.

В дальшу пору подяка належиться передовим Округам, а саме в першу чергу Філядельфійській, яка здобула найбільше число членів, та Торонтській, яка найкраще виконала свою річну квоту. Обидві здобули понад 500 членів. А за ними йдуть Округи Нюйоркська й Шикаґська, яка все ще з минулім році не почала сподіваного ходу вперед для відновлення свого колишнього першенства, і округа Нюарку, яка примістилася на 5-му місці між великими союзовими осередками.

Не менша подяка належить організаторам членів, з яких чотири здобули в минулім році рідке й почесне звання: сотників, а саме головним радним і організаторам Василеві Дідюкові, Іванові Одежинському та Степанові Гавришеві і єдиній „сотничисі", постійній організаторці, пані Софії Куцій з Торонта.

Крім цієї великої чвірки добре заслужилися минулого року для Батька Союзу дальших 36 осіб, які придбали по 25 і більше членів, так стали на цей рік членами почесного Клюбу Заслужених Союзовців. Серед них є чотири жінки, а саме названа пані С. Куца, п. Софія Оріховська, п. Анна Бурій, яка разом зі секретарем свого Відділу й чоловіком Яковом Бурієм придбала разом 55 членів, і п. К. Стецюк з Джерзі Сиrі. А за цими 40 членами Клюбу йде повна вісімдесятка організаторів членів, які зорганізували від 10 до 24 членів і так придбали, за традицією, звання „будівничих УНСоюзу" й право на власну знімку на почесній таблиці передовиків УНСоюзу. Поміж ними ми начислили дальших 11 жінок.

Всім їм, жінкам й мужчинам, належить наша спільна подяка й признання. І що важніше: їх приклад повинен в цім новім році праці стати прикладом для всіх без винятку секретарів та організаторів УНСоюзу. А коли так станеться, цей рік буде одним з найбільш успішних в історії росту УНСоюзу. Дай, Боже, щоб так воно й сталося!

ЗАСТІЙ СОЮЗОВОЇ ПРАЦІ

На застій Союзової праці складається багато безпосередніх причин. Найголовніша — це застій Союзових працівників. Маю на увазі Відділових секретарів, бо секретарі являються мізками своїх Відділів. Коли візьмемо до уваги всіх секретарів, побачимо, що їх три категорії, а саме: працюючі, менш працюючі та зовсім не працюючі, а є їх добра сотня.

Працюючим секретарям честь і слава за народну працю. Не виключено, що менш працюючі секретарі подвоять свою працю й тим самим наздоженуть втрачений час. Дальше виринає питання, що робити із зовсім не працюючими, які зовсім не цікавляться Союзовою працею, щомісячно тратять членів, а на їх місце не підшукують нових.

Коли переглянемо занедбані Відділи то побачимо, що секретарями занедбаних Відділів є старі піонери, нова ґенерація і новоприбулі після Другої світової війни. Провіривши стан секретарів, побачимо ось що між ними є немічні піонери, які з привички по кілька десятків років не можуть розійтися із секретарством, або ж не мають кому передати своє секретарство.

Народжена українська ґенерація у більшості перебрала секретарство у Відділах, як спадщину по своїх батьках, або кревних. Здебільшого удержують по Відділах тих членів, яких дістали у спадщину, але нових членів зовсім не приєднують.

Не краще діється і з деякими новоприбулими секретарями. В більшості їм передали Відділи секретарі-піонери, які десятками років організовували членів. Ті Відділи колись росли й розвивалися тепер т. самі. Відділи щорічно тратять десятки членів.

Причина в тому, що багато новоприбулих секретарів розглядають УНСоюз, як щось перестаріле, нецікаве, другорядне. Краще чуже, комерційне, з великими реклямами!.. В багатьох випадках забезпечуються, і то на великі суми, в комерційних компаніях. На цьому користають агенти, покликуючись на даних секретарів, мовляв, дивіться, ваш приятель, який є секретарем УНСоюзу, забезпечив себе й цілу родину в мене, в комерційній компанії, бо в нас краще, в нас дешевше. Такі випадки треба уважати за негідні.

Щоб запобігти лихові у застої росту УНСоюзу, на мою думку, секретарі-піонери, які вже не всилі виконувати секретарську працю, повинні підшукати здібних секретарів, які повели б відділову працю більш успішно.

Секретарі з нової генерації повинні бути горді тим, що можуть продовжувати працю, яку започаткували їхні батьки 74 роки тому. Це велика честь для кожного українця й українки, в Америці роджених, працювати для великого українського суспільства, і тим самим продовжувати здійснювати ідеї своїх батьків.

Незрозумілий застій у праці Відділових секретарів новоприбулих, так би мовити, „новоприбулої політичної еміґрації". Мовляв, УНСоюз не цікавий тим, бо тільки нагромаджує „мільйони", не дає там, де треба фінансової допомоги. Секретарі, які так думають, або хтось інший їм це підказує, повинні простудіювати історію від початку заснування УНСоюзу та пильно слідкувати за союзовим органом „Свободою", і переконатися, скільки грошей УНСоюз видав до того часу, доки даний секретар прибув до Америки, й скільки щорічно видає на народні, харитативні цілі та публікації. На протязі 74-літного існування УНСоюз виконав чи не найбільшу суспільно-громадську працю для свого поневоленого народу, а ще чимало виконає до того часу, коли прийде той день, про який мріяли союзові піонери в часі його заснування.

Взявши це все до уваги, з гордістю можна сказати, УНСоюз все молодий, цікавий і першорядний. Для нього варто працювати, дальше його відмолоджувати, робити цікавим для своїх і чужих, і ставити на почесне місце.

Ми, члени УНСоюзу, і вся українська спільнота в Америці й Канаді повинні бути горді нашою установою, яку названо „Заморською твердинею". Під цю пору УНСоюз нараховує понад 88 тисяч членів, із понад 33 мільйоновим майном. Практика виказує, що сильну державу, або сильну організацію поважають. УНСоюз є сильна і могутня організована спільнота, нею цікавляться і її поважають широкі урядові кола Америки і Канади. Тому для такої організованої спільноти варто працювати й бути її членом.

Під сучасну пору, коли ми собі обіцяли дійти до 100-тисячного членства, УНСоюз вимагає від нас праці й ще раз праці. Мойсей говорив до свого народу „праця нас виведе з неволі". Так само і ми працюймо, бо союзова праця є почестю для всіх тих, які до неї зобов'язані, або зобов'яжуться. Працюймо, щоб в скорому часі збільшити УНСоюз до статисячного членства, бо де більшість, там сила. А особливо нам, українцям в діяспорі, сил потрібно, щоб чинити опір нашому ворогові та допомогти морально і матеріяльно у визволенні нашого поневоленого народу на рідній Батьківщині.

Володимир Запаранюк

НАШЕ ЗАВДАННЯ НА ЛЮТИЙ: ЗБІЛЬШЕННЯ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЧЛЕНІВ

В діяльності Відділів УНСоюзу, їх секретарів та членів уряду є багато завдань, які слід виконувати постійно, кожного місяця. Ні в часі свят, ні в зимові чи дощові дні не можна цих завдань відкладати на пізніше, бо життя не жде й сьогодні не виконані обов''язки, часто вже ніколи виконаними не будуть. Тому в цім новім році і в кожному новому місяці треба нам усім виконувати всі свої статутові та традиційні обов'язки й не допускати до їх занедбання. До таких постійних обов'язків секретарів Відділів належать збирання вкладок та приєднування нових членів, щоб заступити тих, які відійшли, і запевнити ріст Відділу.

Але до цих постійних завдань долучуються щораз нові, додаткові. І добре, бо вони збагачують працю й збільшують службу наших союзових Відділів для своїх членів і всього УНСоюзу.

Маємо намір у новім році проголошувати на кожний місяць нове завдання й пропонувати нашим Відділам кожного місяця переводити спеціяльні кампанії для виконання проголошеного завдання. Виконуючи свої постійні обов'язки, Відділи зможуть і повинні присвятити по змозі найбільше енергії та запалу даній, проголошеній акції й старатися її в тому місяці з повним успіхом закінчити.

В січні Головний Уряд УНСоюзу проголосив заклик до збільшення нашої активности з нагоди 75-річчя „Свободи", а Головний Екзекутивний Комітет, в окремому діловому зверненні, намітив засоби тієї активности, які мають довести до їх завершення з повним успіхом.

Особливе завдання, призначене на місяць лютий, це загальне підвищення висоти забезпечення членів УНСоюзу. Величезна більшість українців взагалі не забезпечені, а й ті, які забезпечені звичайно користають із життьового забезпечення в дуже обмежених розмірах. Небагато поміж нами таких, які забезпечені на суми більші як 500 чи 1,000 долярів. При постійно зростаючій дорожнечі та високому рівні нашого життя ці суми не мають правдивої вартости й в потребі не приносять належної помочі.

Тому наш обов'язок — освідомити членство й все громадянство в тому, що важливим є не самий факт забезпечення, але сума, на яку людина та її родина забезпечені. Ця сума повинна бути достосована до величини родини, її потреб, засобів і плянів на майбутнє.

Нашим пляном і бажанням є, щоб усі наші земляки були забезпечені, і то на якнайвищі суми. І ми до того будемо постійно змагати. Але нашу акцію у місяці лютому цього року спрямовуємо передусім на збільшення сум забезпечення тих осіб і родин, які вже є членами УНСоюзу, але забезпечені на невеличкі суми. Слід їх освідомити, що, з уваги на непевність життя, їхні реальні пляни й задушевні бажання лише тоді можуть бути напевно зреалізовані, коли вони забезпечаться проти несподіванок долі. Якщо не стане того, хто плянує кращу долю своєї родини, тоді замість нього ці пляни допоможе перевести в життя забезпеченева установа. В цім є висока, шляхетна, громадська роля забезпеченевих установ, таких, як УНСою. Щоб тільки наше громадянство захотіло в своїй масі скористати з неї.

З метою освідомити наших громадян, а передусім батьків і матерів наших родин, відповідальних за долю своїх найдорожчих, приготовано окрему брошуру п.н. „Скільки потрібно життьового забезпечення," яку союзові секретарі та організатори радо вручать чи вишлють усім, хто бажає довідатися, скільки забезпечення потрібно мати для повної безпеки проти несподіванок долі. Слід сподіватися, що ніхто з членів УНСоюзу та й тих осіб, які ще не вступили в його ряди, не занедбає познайомитися з цією короткою брошурою і, прочитавши її, дійде до переконання, що їхнє забезпечення недостатнє і його слід негайно піднести. Досвідчені організатори УНСоюзу радо їм у цьому допоможуть.

Ярослав Падох

ГОЛОВНІ УРЯДОВЦІ УНС НА СКВУ

Як відомо, у першому Світовому Конґресі Вільних Українців, що відбувся в листопаді 1967-го року в готелі Гілтона в Ню Йорку, взяли участь усі головні урядовці Українського Народного Союзу, які в тижні СКВУ мали в тому ж готелі свої одноденні наради. Поодинокі з цих урядовців, зокрема гол. предсідник Иосип Лисогір, взяли активну участь у підготові СКВУ та грали провідну ролю в його переведенні. На фото — група гол. урядовців УНС під час світового Конґресу. Стоять (зліва): гол. контролер Іван В. Іванчук, який тепер був обраний на голову Окружного Комітету Відділів УНС в Шикаґо, гол. радна Анна Дубас з Нюарку, гол. радна адв. Анна Чопик з Бостону, гол. радна Галина Олек з Шикаґо і гол. контролер Петро Пуцило з Шикаґо.

ПРОТОКОЛ

НАРАД ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, які відбулися у головній канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сити в дні 28-го грудня 1967 року.

В нарадах узяли участь усі члени Головного Екзекутивного Комітету а саме: гол. предсідник Иосип Лисогір, заступники гол. предсідника інж. Степан Куропась, Марія Душник, Богдан Зорич і Володимир Сохан, гол. секретар Ярослав Падох та гол. касир Іван Кокольський, голова Головної Контрольної Комісії д-р Володимир Галан, почесний член Екзекутиви Роман Слободян та гол. редактор Антін Драґан.

Наради розпочалися о год. 10 : 25 ранку.

Принято, запропонований гол. предсідником Иосипом Лисогором, наступний порядок нарад:

1. Відкриття
2. Справоздання членів Екзекутиви й гол. редактора
3. Схвалення дивіденди, що має бути виплачена в 1968 році
4. Пропозиція співпраці Стипендійної Фундації для Вищої Освіти
5. Нове приміщення Головної Канцелярії
6. Вакаційні оселі
7. 75-річчя „Свободи"
8. 75-річчя УНСоюзу
9. Членська кампанія в 1968 році
10. Різні справи
11. Закриття.

1. ВІДКРИТТЯ

Наради відкрив гол. предсідник Иосип Лисогір. Вітаючи приявних він підмітив, що ці наради відбуваються в останнє в 1967 році й тому повинні дати огляд цього року й намітити діяльність на наступний рік. Після принятгя порядку нарад приступлено до чергової точки нарад, а саме до звітування.

2. СПРАВОЗДАННЯ ЧЛЕНІВ ЕКЗЕКУТИВИ И ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА

ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ

Головний касир Іван Кокольський склав справоздання з діяльности фінансового відділу УНСоюзу за час від останнього засідання Екзекутиви в серпні м.р., попереджуючи їх загальним оглядом стану господарки в цім році. За одинадцять місяців 1967 року до каси УНСоюзу вплинуло $ 2.461.268.39 з вкладок членів та $ 1,351,779.64 від інвестицій майна УНСоюзу. Поміж видатками найбільші суми представляє виплата грамот померлих членів у сумі $ 545,589.83, виплата дозрілих грамот у сумі $ 505,744.33 та виплата дивіденди в сумі $ 429,248.84. Прибутки інвестовано у вартісних паперах (бондах) у сумі $ 2.486,284.09 та в морґеджах у сумі $ 1.113,804.00. З кінцем 1966 р. майно УНСоюзу виносило $ 32,159,524.54, а з кінцем листопада 1967 р. $ 33.505,148.74. За цей неповний рік воно зросло на $ 1,345,624.20.

За час від останніх нарад Екзекутиви, тобто від 25-го серпня 1967 р., інвестиції УНСоюзу були наступні:

А.) БОНДИ

Закуплені бонди

50m Quebec Hydro-Electric Commission, Sink. Fd. Deb., 6½% due 1990, Yield — 6.89	$47,812.50
50m Georgia Power Co. 1st Mtge Bonds, 6½% Ser. due 9/1/97, Yield — 6.45	50,329.50
50m Washington Natural Gas Co., 1st Mtge 6⅝% Bonds due 9/1/92, Yield — 6.71	49,500.00
50m Alabama Power Co., 1st Mtge Bonds, 6½% Series due 1997, Yield — 6.50	50,000.00
25m The Montreal Catholic School Commission, 6¾% Bds due 10/1/92, Yield — 6.89	24,625.00
50m Province of Nova Scotia, Can. 6½% 25 Yr. Sink. Fd. Deb., due October 15, 1992 U.S. Investment	48,500.00
50m Panhandle Eastern Pipe Line Co. 6½% Deb. due 10/1/87	49,500.00
50m Quebec Hydro-Electric Commission, 7% Sink. Fd. Deb., Ser. BC due October 1, 1990/94, Yield — 7.38	47,625.00
50m Province of Quebec, 7½% Bonds due Dec. 1, 1972	50,500.00
50m Quebec Hydro-Electric Commission 6% due Febr. 1, 1991	42,062.50
50m St. Joseph Light and Power Co. 7% Bonds due 12/1/97	50,125.00
50m Southwestern Electric Power Co. 1st Mtge Bonds 7% due 1997	50,629.50
50m Florida Power and Light Co. 1st Mtge Bonds, 6¾% due 1997	50,646.00
50m General Telephone Company of California, 6¾% Bonds due Dec. 1, 1997	49,681.50
25m Natural Gas Pipeline Co. of America, 1st Mtge Pipeline 6¾% Bonds due Aug. 1, 1987	24,750.00
25m General Telephone Company of California 6¾% Bonds, due Dec. 1., 1997	25,000.00
25m Southwestern Electric Power Co., 1st Mtge Bonds 7% due 12/1/97	25,625.00

Відкликані та дозрілі бонди

50m The Manitoba Hydro-Electric Board Bonds, 5¾% Ser due 8/30/67	50,000.00
50m Hydro-Electric Power Commission of Ontario, 4½% Bds. due 11/67	50,000.00
5m Alabama Power Company, 1st Mtge Bonds, 6¼% due 10/1/96	5,068.05

Б.) МОРҐЕДЖІ

1491 N.W. 26th Street, Miami, Florida,	15,000.00
206-202 Longwood, Detroit, Mich.	10,500.00
60 E. 3rd Street, New York, N.Y.	22,000.00

(Продовження на стор. 4-ій)

ПРОТОКОЛ

(Продовження зі стор. 3-ої)

2181 Estes St. Lakewood, Colorado.	6,000.00
U.N.A. Branch 120, Aliquippa, Pa. (addl)	7,000.00
430 E. 9th Street, New York, N.Y.	18,000.00
4120 N. Wagner Ave., Schiller Park, Ill.	14,000.00
751 E. Culver, Phoenix, Arizona.	7,000.00
18 West Meldlock, Phoenix, Arizona.	10,000.00
34-48 30th Street, Astoria, N.Y.	22,000.00
Foormdore Road, Kerhonkson, N.Y.	8,000.00
417 Warburton Ave., Hastings-on-Hudson, N.Y.	10,000.00
1054 N. Massasoit Ave., Chicago, Ill.	15,000.00
350 Elmwood Avenue, Wooddale, Ill.	9,000.00
24215 Hill, Warren, Mich.	20,000.00
582 Danforth Rd., Scarborough, Ont. (addl)	1,623.65
19 Ontario St., Grimsby, Ont., Can.	17,000.00
6830 Minock, Detroit, Mich.	10,000.00
2204 Kentucky Ave., Baltimore, Md.	9,000.00
635 E. 6th St., New York, N.Y.	10,000.00

Гол. касир підмітив, що на ринку є помітний брак грошa й тому немає проблем в інвестуванні фондів УНСоюзу. Але продаж високоопроцентованих вартісних паперів (бондів) є такий, що для добра УНСоюзу слід скористати з такої рідкої нагоди інвестицій. Проте УНСоюз, в міру потреб і можливостей буде продовжувати також інвестування грошей у морґеджах для своїх членів. Обговоренням деяких окремих інвестиційних питань гол. касир І. Кокольський закінчив своє справоздання.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ

З черги головний секретар Ярослав Падох склав справоздання з організаційної праці УНСоюзу. За одинадцять місяців 1967 р. УНСоюз придбав 3,867 нових членів. Після покриття всіх втрат, у цім зростаючих виплат 20-річних дозрілих грамот, чистий прибуток виносить 685 членів, що збільшило загальну кількість членів УНСоюзу до 87,738. З кінцем 1966 р. було 87,053 членів. Минулого року УНСоюз збільшився був на 994 членів. Якщо організаційні здобутки в грудні виправдають сподівання, тоді можна сподіватися, що цьогорічний прибуток дорівнятиме минулорічному й УНСоюз досягне 88,000 членства. Для оживлення організаційної кампанії в вересні та в першій половині жовтня м.р. члени екзекутиви відбули масові окружні збори майже в цілім краю; відбувано також наради зі самими секретарями й роблено заходи, щоб придбати нових постійних організаторів на місце тих, які відійшли. Багато труду вклали союзові робітники в підготову та збірку фондів на СКВУ, що нерідко відтягало їх від союзової праці. Кругло 20% Відділів зовсім не включилися в організаційну працю. 1967 р. не приніс сподіваних великих успіхів. Але і в цьому році УНСоюз підріс й то в час, коли велика більшість братських установ забезпеченевого характеру переживають кризу, бо кругло 82% з них паде або стоїть на місці, а ще гірше є із забезпеченевими установами слов'янського походження. І в цім по-конвенційнім році УНСоюз росте й збирається рости дальше. Виконуючи раніші ухвали в цім році получено більшу кількість Відділів й так їх число зменшилося на 18. Але постали три нові Відділи в Колумбус, Огайо, Торонті і Шикагу, тому загальне число Відділів тепер є 459.

СПРАВИ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ

Заступник гол. предсідника Володимир Сохан, який кермує Рекордовим Відділом, подав точні цифри про рух і стан членства УНСоюзу за одинадцять місяців 1967 року, як теж дані про сподіваний рух членства в грудні. На кінець листопада мав УНСоюз всіх 87,738 членів, у тому 26,868 у Деп. Молоді, 57,984 в Деп. Дорослих і 2,896 членів забезпечених акцидентовими грамотами. За 11 місяців 1967 року, по відтягненні від 3,867 нових членів всіх втрат, загальне число членів зросло на чисто на 685 членів, з чого 171 член припав на Деп. Молоді, 250 на Деп. Дорослих і 264 на акцидентове забезпечення. В числі активних членів був менший прибуток і з кінцем листопада 1967 було всіх 77,299 активних членів. В. Сохан ствердив, що приспішена висилка місячних виказів і рахунків знайшла прихильний відгук в секретарів відділів, які присилають тепер значно скорше свої місячні звідомлення, розчислення та аплікації нових членів. В останньому часі значно зменшилося число відділів, які звітують із опізненням. Завдяки стараннням Рекордового Відділу та тісній співпраці з ним секретарів відділів зменшено число членів, які вибирають передчасні готівкові звороти. В. Сохан звернув увагу на те, що відсотково велике число суспенз припадає на акцидентові грамоти забезпечення. Вкінці свого звідомлення керівник Рекордового Відділу згадав про ряд різних праць і старань для поліпшення забезпеченевої служби УНСоюзу, при чому він підкреслив потребу нових більших приміщень для Головної Канцелярії. В. Сохан також звітував коротко про підготовчі праці в Рекордовому Відділі над річними замкненнями і над дивідендами для членів, які мають бути виплачені вкінці травня 1968 року, та поінформував про свою участь у СКВУ і співпрацю з „Голосом Америки", на радіопрограмах якого передано на Україну ряд репортажів та інтерв'ю про СКВУ.

КАНАДІЙСЬКІ СПРАВИ

Справоздання про організаційний стан канадійського терену склав заступник гол. предсідника й водночас директор Канадійської канцелярії Богдан Зорич. Він підмітив, що до кінця листопада 1967 р. всі канадійські Відділи придбали 866 членів, а до дня звіту, тобто до цієї наради, це число підвищилося до 941. В порівнанні з цілим УНСоюзом є це поважний здобуток. Минулого року канадійські Відділи УНСоюзу придбали були 1,154 нових членів. Сподіється, що ще до поданого числа прибуде до кінця року деяке число членських аплікацій. Найкращий вислід кампанії для збільшення членства виявила округа Торонта, яка досі придбала 549 членів, а дальше округа Вінніпеґу з 150, Ніяґарська з 110 й Монтреалю з 108 членами. Чотири канадійські Відділи дітройтської округи придбали 24 членів. Деякою перешкодою у праці була канадійська світова виставка в Монтреалі, зате помічною в праці була організаційна поїздка звітодавця та обласного організатора й гол. радного Василя Дідюка по Заході й Півночі Канади. Також ряд постійних й відділових організаторів працювали віддано для побільшення членства УНСоюзу в Канаді. На Заході був чинний гол. контролер Іван Геврик, а на Сході постійна організаторка пані Софія Куца, Є. Омельченко, В. Дяків, В. Шаран, пастор В. Давидюк, В. Пінковський, Я. Бурій і його дружина пані Анна Бурій і ін. Зв'язок з гол. канцелярією вдержував кореспонденцією та приявністю на нарадах Екзекутиви й при нагоді побуту членів Екзекутиви в Торонті. Зв'язок з Відділамо вдержував участю в окружних зборах та у зборах окремих Відділів у різних місцевостях, які часто відвідував.

ЗВІДОМЛЕННЯ ПЕРШОГО ЗАСТУПНИКА ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА ІНЖ. СТ. КУРОПАСЯ

Перший заступник головного предсідника інж. Степан Куропась звітував передовсім про стан та працю Відділів й Округи УНСоюзу в його місті Шикаго. Колись довгі роки, перше у праці й здобутках, його місто, внаслідок внутрішніх непорозумінь втратило своє передове місце в УН-

(Продовження на стор. 5-ій)

НОВІ ЧЛЕНИ, ПРИЄДНАНІ В 1967 РОЦІ

за місяцями і групами

Місяць	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
січень	104	163	25	292
лютий	107	168	32	307
березень	145	207	41	393
квітень	114	215	46	375
травень	93	178	42	313
червень	127	219	44	390
липень	113	181	46	340
серпень	124	194	39	357
вересень	94	162	50	306
жовтень	130	221	64	415
листопад	119	222	38	379
грудень	172	293	68	533
Разом	**1,442**	**2,423**	**535**	**4,400**

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСоюзу У 1967 р. І ЗОКРЕМА В МІСЯЦІ ГРУДНІ 1967 р.

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано членів у грудні	Разом у 1967 р.
1.	Філядельфія, Па.	38	76	581
2.	Торонто, Онт.	23	68	575
3.	Ню Йорк, Н.Й.	39	61	376
4.	Шикаґо, Ілл.	34	69	365
5.	Нюарк, Н. Дж.	22	40	278
6.	Дітройт, Миш.	18	14	226
7.	Клівленд, Огайо	17	24	215
8.	Пітсбурґ, Па.	20	26	165
9.	Перт Амбой, Н. Дж.	13	2	152
10.	Вінніпеґ, Ман.	13	6	152
11.	Джерзі Сіті, Н. Дж.	11	18	117
12.	Ніяґарська	9	20	117
13.	Шамокин, Па.	21	7	116
14.	Монтреаль, Квіб.	10	18	112
15.	Ню Гейвен, Конн.	15	13	91
16.	Ютика, Н.Й.	11	7	79
17.	Аллентавн, Па.	10	11	77
18.	Рочестер, Н.Й.	8	10	76
19.	Трой, Н.Й.	8	3	67
20.	Пасейк, Н.Дж.	6	3	52
21.	Вунсокет, Р. Ай.	8	8	52
22.	Боффало, Н.Й.	11	—	40
23.	Балтимор, Мд.	8	2	39
24.	Скрентон, Па.	13	1	39
25.	Вилкс Бери, Па.	9	3	38
26.	Янґставн, Огайо	10	1	30
27.	Бостон, Масс.	5	—	28
28.	Ст. Люїс, Мо.	7	—	22
29.	Лудлов, Масс.	5	1	9
30.	Необ'єднані Відділи	39	21	114

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСоюзу, ЯКІ ПРИЄДНАЛИ НА ПРОТЯЗІ 1967 р. 15 або БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Ч. Відд.	Місцевість	Приєднано членів
1.	440	Торонто, Онт.	112
2.	153	Філядельфія, Па.	102
3.	407	Торонто, Онт.	92
4.	340	Нюарк, Н. Дж.	86
5.	371	Нюарк, Н. Дж.	80
6.	445	Вінніпеґ, Ман.	71
7.	402	Етобікок, Онт.	61
8.	240	Клівленд, Огайо	56
9.	204	Ню Йорк, Н.Й.	54
10.	379	Шикаґо, Ілл.	52
11.	194	Ню Йорк, Н.Й.	48
12.	147	Аллентавн, Па.	47
13.	432	Торонто, Онт.	44
14.	5	Асторія, Н.Й.	42
14.	183	Дітройт, Миш.	42
14.	292	Дітройт, Миш.	42
17.	422	Філядельфія, Па.	41
18.	63	Форд Сіті, Па.	39
18.	316	Рочестер, Н.Й.	39
20.	42	Пасейк, Н. Дж.	37
21.	397	Філядельфія, Па.	36
22.	10	Філядельфія, Па.	35
22.	221	Шикаґо, Ілл.	35
24.	83	Філядельфія, Па.	33
24.	155	Перт Амбой, Н. Дж.	33
24.	361	Ню Йорк, Н. Й.	33
24.	372	Плейфілд, Н. Дж.	33
28.	423	Шикаґо, Ілл.	31
28.	277	Гартфорд, Конн.	31
28.	444	Саскатун, Саск.	31
28.	170	Джерзі Сіті, Н. Дж.	31
32.	427	Ст. Кетринс, Онт.	30
32.	439	Судбури, Онт.	30
32.	449	Вотерфорд, Онт.	30
35.	346	Клівленд, Огайо	29
36.	114	Шикаґо, Ілл.	28
36.	460	Лондон, Онт.	28
38.	39	Ютика, Н. Й.	27
38.	78	Майнерсвил, Па.	27
38.	245	Філядельфія, Па.	27
41.	18	Колюмбус, Огайо	26
42.	25	Джерзі Сіті, Н. Дж.	25
42.	174	Дітройт, Миш.	25
42.	375	Філядельфія, Па.	25
42.	484	Ютика, Н.Й.	25
46.	53	Пітсбурґ, Па.	24
46.	175	Дітройт, Миш.	24
46.	305	Магони Сіті, Па.	24
46.	464	Ошава, Онт.	24
46.	471	Монтреаль, Квіб.	24
46.	473	Ментреаль, Квіб.	24
52.	120	Аліквіппа, Па.	23
53.	206	Вунсокет, Р. Ай	22
53.	344	Вандбрук, Н. Дж.	22
53.	349	Манвіл, Н. Дж.	22
56.	489	Ню Йорк, Н.Й.	21
57.	22	Шикаґо, Ілл.	20
57.	59	Бріджпорт, Конн.	20
59.	96	Пітсбурґ, Па.	19
60.	35	Шикаґо, Ілл.	18
60.	37	Елізабет, Н.Дж.	18
60.	171	Джерзі Сіті, Н. Дж.	18
60.	247	Вілмінґтон, Дел.	18
60.	257	Лос Анджелес, Кал.	18
60.	266	Амстердам, Н.Й.	18
60.	327	Гемпштед, Н.Й.	18
60.	408	Торонто, Онт.	18
60.	412	Торолд, Онт.	18
60.	456	Тіммінс, Онт.	18
60.	486	Сан Франсіско, Каліф.	18
71.	242	Фраквілл, Па.	17
71.	434	Монтреаль, Квіб.	17
73.	13	Вотервлет, Н.Й.	16
73.	93	Сентрал Фоллс, Р. Ай.	16
73.	113	Дерри, Па.	16
73.	116	Трентон, Н.Дж.	16
73.	271	Елмайра, Н. Й.	16
73.	383	Бріджпорт, Па.	16
73.	404	Мус Джав, Саск.	16
80.	161	Амбрідж, Па.	15
80.	191	Дрой, Н.Й.	15
80.	259	Шикаґо, Ілл.	15
80.	320	Балтимор, Мд.	15
80.	321	Фініксвілл, Па.	15
80.	353	Ню Бронсвик, Н. Дж.	15
80.	362	Брістоль, Па.	15
80.	(87) 448	Монтреаль, Квіб.	15

УЧАСТЬ ВІДДІЛІВ УНСоюзу В ОРГАНІЗУВАННІ ЧЛЕНІВ У 1967 р.

Число нових членів	Число Відділів
0	93
1 - 4	142
5 - 9	81
10 - 24	94
25 - 49	37
50 - 74	7
75 - 99	3
100 й вище	2
	459

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ В МІСЯЦІ ГРУДНІ 1967 р.

Ч. Відд.	Організатор	Приєднав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1967 р.
5	А. Малан	4	$ 13,000	1 АДД	42
6	А. Вовк	2	$ 2,000		4
8	В. Мандзій	3	$ 7,000	1 АДД	22
10	С. Гавриш	4	$ 8,000	1 АДД	
	К. Хільченковський	6	$ 7,000		35
14	М. Отрок	1	$ 3,000		13
17	С. Гавриш	37	$ 61,500		37
18	К. Мельник	1	$ 500		26
19	Р. Голіят	3	$ 2,000		10
20	А. Триш	1	$ 5,000		
	В. Гірняк	1	$ 5,000		7
21	І. Бараник	2	$ 1,000		6
22	Гелена Олек	3	$ 4,000		20
25	Квітка Стецюк	4	$ 11,500		
	С. Гавриш	1	$ 1,000		25
35	Б. Вовчик	2	$ 7,000	1 АДД	
	І. Козак	2	$ 2,000		
	М. Редош	1	$ 5,000		
	П. Пуцило	1	$ 2,000		18
37	Анна Гнатюк	4	$ 6,000		18
39	І. Пиндус	5	$ 5,000		27
42	П. Головачук	2	$ 1,500		37
43	В. Сиваник	1	$ 2,000		8
45	М. Сеник	1	$ 1,000		5
47	Анна Гарас	2	$ 15,000	1 АДД	11
53	К. Сачко	13	$ 13,000		24
59	М. Галькевич	8	$ 5,000		20
61	А. Скубяк	1	$ 1,000		3
62	В. Дупіряк	1	$ 1,000		1
63	М. Турко	3	$ 2,500		39
65	А. Сміт	1	$ 2,000		3
68	І. Шило	1	$ 2,000		4
73	Д. Василик	1	$ 1,000		1
76	В. Салабун	2	$ 10,000	2 АДД	8
78	І. Петрунцьо	1	$ 1,000		27
83	С. Гавриш	2	$ 2,000		38
96	Н. Драпала	2	$ 6,000	1 АДД	19
97	В. Табачук	1	$ 1,000		1
102	М. Бобєчко	2	$ 2,500		
	В. Камінський	1	$ 1,000		9
113	О. Куземчак	3	$ 2,000		16
114	М. Ткачук	1	$ 1,000		28
116	С. Шилькевич	2	$ 1,000		16
120	В. Рефт	1	$ 1,000		23
123	І. Голик	1	$ 500		13
128	В. Вацикевич	1	$ 2,000		13
130	І. Малець	5	$ 4,000		9
137	М. Колодруб	2	$ 2,000		9
147	І. Зазворський	6	$ 14,000	1 АДД	47
148	П. Шнайдер	1	$ 500		1
153	І. Одежинський	2	$ 4,000		102
156	В. Новак	2	$ 2,000		10
161	А. Джула	1	$ 500		15
163	І. Одежинський	2	$ 2,000		
	С. Филик	1	$ 1,000		9
170	Д. Дидик	5	$ 6,000		31
171	Стела Расн	2	$ 5,000		18
173	П. Щерба	2	$ 2,000		11
174	А. Слюсарчук	4	$ 10,000	1 АДД	25
175	І. Смерека	3	$ 3,000		
	В. Дідик	1	$ 2,000		24
177	І. Лаба	1	$ 1,000		10
183	В. Дідик	1	$ 1,000		42
191	В. Колодій	1	$ 1,000		15
194	В. Василишин	2	$ 2,000		
	Я. Падох	1	$ 5,000		48
201	Р. Тенетило	1	$ 1,000		2
204	В. Палідвор	14	$ 31,000	5 АДД	54
206	Л. Гардінк	6	$ 27,000	3 АДД	22
209	С. Матлаґа	1	$ 1,000		4
214	О. Твардовський	1	$ 1,000		8
216	І. Одежинський	9	$ 17,000		72
219	С. Гавриш	2	$ 6,000	1 АДД	3
221	Т. Шпікула	2	$ 6,000		35
230	П. Ліщак	1	$ 500		7
231	С. Гавриш	1	$ 1,000		1
234	І. Іваник	2	$ 6,000	1 АДД	
	В. Головінський	2	$ 2,000		9
236	М. Скерпон	2	$ 4,000		4
240	А. Стецяк	2	$ 2,000		56
242	С. Мазур	1	$ 1,000		17
245	М. Голінко	1	$ 1,500		
	М. Мартиненко	1	$ 1,000		27
247	С. Гавриш	11	$ 11,000		18
248	С. Гавриш	1	$ 5,000	АДД	1
257	П. Сильчак	2	$ 2,000		
	В. Коваль	3	$ 3,000		18
266	В. Труфин	1	$ 2,000		
	Д. Олійник	1	$ 500		18
270	М. Баран	1	$ 3,000		
	А. Шаран	1	$ 1,000		14
271	І. Чопко	2	$ 2,000		16
277	Е. Гомотюк	3	$ 7,000	1 АДД	31
278	Євгенія Волянська	1	$ 500		9
281	М. Волошин	2	$ 2,000		8
291	Маргарета Рутенська	2	$ 2,000		7
292	П. Федик	1	$ 2,000		42
293	Марія Демидчук	3	$ 3,000		
	Марія Душник	1	$ 500		25
305	М. Гентош	1	$ 1,000		25
314	Катерина Стець	1	$ 1,000		1
316	В. Гавриляк	3	$ 2,000		39
320	І. Малко	1	$ 1,000		15
321	Д. Чук	1	$ 500		15
325	В. Цюпа	3	$ 3,000		12
327	А. Копистянський	3	$ 3,000		18
333	В. Боберський	1	$ 5,000		4
339	С. Лупацій	1	$ 1,000		
	С. Гавриш	1	$ 1,000		2
340	Софія Оріховська	14	$ 22,000	2 АДД	
	С. Гавриш	4	$ 9,000	1 АДД	86
343	Марія Сверида	1	$ 500		4
344	Т. Бутрей	1	$ 1,000		22
345	М. Дербуш	1	$ 2,500		18
346	Р. Чучкевич	10	$ 18,000	2 АДД	29
347	Г. Тимчій	1	$ 500		8
352	Я. Щербак	2	$ 2,000		10
361	П. Кучма	2	$ 3,000		
	І. Пригода	1	$ 1,000		33
364	М. Сентій	2	$ 2,000		
	В. Владика	2	$ 1,500		
	В. Гірняк	1	$ 1,000		
	Марія Кукіз	1	$ 1,000		15
367	В. Попович	5	$ 10,000	1 АДД	10
369	І. Климишин	1	$ 1,000		2
371	Ю. Баранюк	4	$ 4,000		
	Марія Герус	2	$ 2,000		80
375	П. Тарнавський	4	$ 4,000		
	І. Даньківський	2	$ 2,000		25
378	С. Гавриш	1	$ 1,000		1
379	М. Семків	16	$ 13,000		52
382	Катерина Гарбест	1	$ 2,000		10
383	О. Хома	1	$ 1,000		16
385	Я. Карпяк	1	$ 3,000		8
395	А. Рудавський	4	$ 6,500		12
397	М. Нич	4	$ 12,000	1 АДД	36
402	Анна Бурій	4	$ 18,000	2 АДД	
	В. Дідюк	5	$ 19,000	3 АДД	61
407	В. Шаран	7	$ 23,000	4 АДД	92
412	П. Дяків	2	$ 6,000	1 АДД	18
414	І. Телюк	2	$ 1,000		11
424	В. Базюк	1	$ 5,000	АДД	5
424	В. Базюк	1	$ 5,000	1 АДД	5
427	П. Дяків	1	$ 500		30
430	О. Бакай	2	$ 6,000		5
432	І. Стočанський	1	$ 5,000		
	В. Пінковський	1	$ 5,000	АДД	44
434	Д. Попадинець	1	$ 1,000		17
436	П. Вербовецький	1	$ 500		13
437	М. Малинівський	1	$ 1,000		6
439	В. Дідюк	3	$ 13,000	1 АДД	30
440	Софія Куца	35	$ 93,500	5 АДД	113
445	І. Геврик	4	$ 8,000	1 АДД	71
448	М. Перейма	2	$ 2,000		
	В. Дідюк	3	$ 6,500	1 АДД	15
449	Є. Омельченко	14	$ 22,500	1 АДД	30
450	Евстахія Мілянич	1	$ 1,000		7
451	Є. Омельченко	1	$ 5,000	АДД	14
458	Ф. Стахів	1	$ 1,000		3
460	П. Сахаревич	1	$ 1,000		28
462	Я. Фаренич	1	$ 5,000	АДД	4
4663	М. Німчук	2	$ 2,000		4
464	М. Хомин	4	$ 4,000		24
465	Текля Мороз	2	$ 2,000		3
466	М. Солук	1	$ 2,000		3
469	К. Чорномаз	1	$ 1,000		7
473	О. Сквирський	2	$ 10,000		
	В. Дідюк	6	$ 15,000	2 АДД	24
474	В. Дідюк	2	$ 10,000	2 АДД	5
478	В. Остапяк	4	$ 20,000	4 АДД	9
481	Г. Шараневич	2	$ 2,000		6
484	В. Запаранюк	2	$ 2,000		25
486	М. Цар	9	$ 9,000		
	Я. Блищак	1	$ 5,000	АДД	18
489	М. Шпетко	13	$ 13,000		21
502	Д. Мартинюк	2	$ 3,000		9

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСоюзу, ЯКІ ПРИДБАЛИ В 1967 р. 10 або БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

ЧЛЕНИ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ (25 або більше членів)

П. Ч.	Організатор (Відділ)	Членів
1.	В. Дідюк	235
2.	І. Одежинський	187
3.	С. Гавриш	168
4.	Софія Куца (440)	101
5.	В. Шаран (407)	86
6.	І. Геврик (445)	68
7.	Ю. Баранюк (371)	65
8.	А. Стецяк (240)	56
9.	В. Палідвор (204)	53
10.	П. Дяків (427)	53
11.	М. Семків (379)	52
12.	Б. Зорич (432)	51
13.	М. Ткачук (114)	45
14.	Є. Омельченко (451)	42
15.	І. Зазворський (147)	41
15.	Софія Оріховська (340)	41
17.	М. Турко (63)	39
17.	І. Василишин (194)	39
19.	В. Гавриляк (316)	38
20.	П. Федик (292)	37
21.	М. Нич (397)	36
21.	В. Давидюк (411)	36
23.	Т. Шпікула (221)	35
24.	П. Головачук (42)	34
25.	М. Фединишин (155)	33
26.	В. Гірняк	32
26.	Й. Ярема (372)	32
28.	Д. Дидик (170)	30
28.	Е. Гомотюк (277)	30
28.	Анна Бурій (402)	30
28.	В. Пінковський (432)	30
32.	Р. Чучкевич (346)	29
33.	М. Хоманчук (5)	28
34.	І. Петрунцьо (78)	27
34.	Т. Тещук (422)	27
36.	Квітка Стецюк (25)	25
36.	А. Слюсарчук (174)	25
36.	М. Гентош (305)	25
36.	В. Запаранюк (484)	25
40.	Я. Бурій (402)	25

БУДІВНИЧІ УНСоюзу (10 до 24 члени)

П. Ч.	Організатор (Відділ)	Членів
1.	В. Рефт (120)	23
1.	В. Дідик (183)	23
1.	Д. Кошельовський (183)	23
4.	К. Сачко (53)	22
4.	Л. Гардінк (206)	22
6.	К. Хільченковський (10)	21
6.	І. Пиндус (39)	21
6.	М. Захарко (349)	21
6.	М. Шпетко (489)	21
10.	М. Галькевич (59)	20
10.	М. Мартиненко (245)	20
10.	Т. Бутрій (344)	20
13.	Н. Драпала (96)	19
14.	Стелла Расн (171)	18
14.	А. Копистянський (327)	18
16.	І. Малко (320)	17
16.	М. Хомин (464)	17
18.	П. Шевчук (13)	16
18.	Гелена Олек (22)	16
18.	С. Шилькевич (116)	16
18.	М. Бобер (235)	16
18.	С. Мазур (242)	16
18.	І. Чопко (271)	16
24.	Анна Гнатюк (37)	15
24.	І. Була (127)	15
24.	А. Джула (161)	15
24.	Р. Колодій (191)	15
24.	Юлія Гуглик (259)	15
24.	Д. Чук (321)	15
24.	В. Оріховський (353)	15
24.	П. Кучма (361)	15
24.	Ф. Петрик (362)	15
24.	О. Хома (383)	15
24.	Д. Попадинець (434)	15
24.	Т. Баран (444)	15
36.	В. Квас (88)	14
36.	Б. Грищишин (422)	14
38.	І. Голик (123)	13
39.	В. Мандзій (8)	12
39.	П. Питель (139)	12
39.	І. Мелінишин (220)	12
39.	П. Сильчак (257)	12
39.	І. Василюка (284)	12
39.	Марія Душник (293)	12
39.	В. Цюпа (325)	12
39.	Е. Притула (337)	12
39.	Марія Герус (371)	12
48.	К. Мельник (18)	11
48.	Анна Гарас (47)	11
48.	А. Цебак (100)	11
48.	О. Куземчак (113)	11
48.	М. Глова (128)	11
48.	П. Щерба (173)	11
48.	А. Гнатюк (182)	11
48.	М. Дербуш (345)	11
48.	Т. Фінів (350)	11
48.	І. Пригода (361)	11
48.	І. Телюк (414)	11
48.	Т. Носієвич (423)	11
48.	П. Сарахевич (460)	11
61.	А. Малан (5)	10
61.	В. Козіцький (8)	10
61.	Р. Голіят (19)	10
61.	Ольга Малищак (29)	10
61.	В. Жмудь (57)	10
61.	Л. Боднар (131)	10
61.	Г. Бабин (168)	10
61.	І. Лаба (177)	10
61.	Геновефа Жеребняк (180)	10
61.	Я. Падох (194)	10
61.	Гелена Маґер (233)	10
61.	Марія Демидчук (293)	10
61.	Г. Кисіль (336)	10
61.	Я. Щербак (352)	10
61.	П. Тарнавський (375)	10
61.	Катерина Гарбест (382)	10
61.	А. Рудавський (395)	10
61.	П. Вербовецький (436)	10
(79) 61.	Текля Мороз (465)	10

ВП. СЕКРЕТАРЮ!

ЩОБ У 75-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ УНСОЮЗУ В 1969 РОЦІ ОСЯГНУТИ НАШУ ВЕЛИКУ МЕТУ: 100,000 ЧЛЕНІВ, МУСИМО ПРИДБАТИ В ЦІМ РОЦІ БОДАЙ 7,000 ЧЛЕНІВ. ЦЕ ОСЯГНЕМО ТІЛЬКИ ТОДІ, КОЛИ *ВСІ* НАШІ ВІДДІЛИ *ЩО МІСЯЦЯ* ПРИШЛЮТЬ НАМ БОДАЙ *ОДНУ* ЧЛЕНСЬКУ АПЛІКАЦІЮ. ВИКОНАЙТЕ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК. ПРИШЛІТЬ У ЦІМ І В КОЖНІМ НАСТУПНІМ МІСЯЦІ БОДАЙ ОДНУ АПЛІКАЦІЮ.

Золотий Ювілей 94-го Відділу УНСоюзу в Гемтремк, Миш.

Товариство ім. Маркіяна Шашкевича — 94-ий Відділ Українського Народного Союзу в Гемтремк, вирізняється серед біля 90-ти українських установ великого Дітройту не тільки своїм 50-літтям чи найбільшого кількістю членства серед 8-ми відділів УНС, але й своєю союзовою та суспільно-громадською роботою. Тому зрозуміло, чому кругло 300 учасників заповнило залю Українсько - Американського Осередку при вул. Карпентер, у неділю, 15-го жовтня 1967, щоб вшанувати Золотий Ювілей Товариства. Серед учасників було чимало репрезентантів інших установ, як голова Метрополітального Відділу УККА інж. Василь Колодчин, голова Окружного Комітету УНС і секретар 20-го Відділу Андрій Триш, секретар 174-го Відділу УНС д-р А. Слюсарчук, голова і секретар 175-го Відділу УСС Я. Базюк і В. Папіж, голова і секретар 183-го Відділу УНС Д. Кошильовський і П. Залуга, представники Українського Золотого Хреста, Відділів Союзу Українок Америки й ін. У Президії займали місця колишні довголітні головні радні УНС, Володимир Дідик та Павло Дуда з Віндзор, Онт.

Програму бенкету відкрив коротким словом голова ювілята, Володимир Борискевич - Бойд, прохаючи о. д-ра Володимира Гавліча, ЧСВВ, провести молитву, який у дальшому ході програми теплими словами привітав ювілята від парохії церкви НЗПДМ, вказуючи на тісну співпрацю членства Відділу з парохією. Голова Метрополітального Відділу УККА, як репрезентант усього громадянства Дітройту, інж. В. Колодчин, підкреслив дату постання 94-го Відділу УНС — 1917 рік, як рік початку Великої Української Національної Революції, і відділ створився якраз у цей час, щоб побіч інших своїх завдань, в першу чергу допомагати українському народові на рідних землях творити Українську Державу.

Головний контролер УНС Іван Іванчук, що прибув з Шикаґа на це свято, наче змалював у своєму слові важливіші епізоди та події Відділу - ювілята, якого став членом у 1928 році. Обласний організатор УНС Володимир Гірняк закликав не зупинятися на дотеперішніх осягах, посилити працю на всіх відтинках союзового та суспільно - громадського життя, а зокрема стреміти до здійснення мети УНСоюзу: 100.000 членів у 75-ліття Батька - Союзу. Відомий суспільно - громадський діяч і кол. секретар відділу Євген Зубальський коротко і яскраво розказав історію діяльности ювілята. Починаючи від піонерів - основників Відділу аж досі, управа та його членство завжди були чутливі на всі події української спільноти, від своєї громади починаючи, повз загальнокрайові акції українців у ЗДА, а на допомозі Рідному Красві закінчуючи: допомога установам в Україні в періоді між двома світовими війнами, тісна співпраця з ЗУАДКом в повоєнних роках, широкі акції в рямцях УККА, цілий ряд різних заходів на терені власної громади, включно з парохією церкви НЗПДМ та ін. Ледве чи знайдеться суспільно - громадська ділянка, до якої Відділ - ювілят не прикладав би своєї праці. Про це говорять факти та цифри. За час свого існування Відділ видав на різні цілі більш чим 600.000 дол. Радіс, що Відділ надалі має у своїх рядах активних союзовців та видатних суспільно-громадських діячів, і вони надалі будуть продовжувати працю для грядучих поколінь. Завершенням офіційної частини програми була промова заступника головного предсідника УНСоюзу інж. Степана Куропася. Чітким змістом у легкій формі промовець вказував, як при співдії з Головним Урядом УНС та відділами на місцях можна багато корисного зробити для членства УНС та громади взагалі. При тому, вирізнив цілий ряд членів, яких Головна Екзекутива УНС нагородила почесними грамотами з приводу 50-ліття. Грамоти одержали: А. Патра, почесний голова Відділу, І. Заблоцький, Анна і В. Туркевич, И. Морозовський, М. Бабій і інші, всіх 18 осіб. Окремо підкреслено вклад праці для Відділу Ол. Кушика.

Мистецьку частину бенкету заповнила Молода Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка, під мистецьким керівництвом Миколи Лісківського, при допомозі пані Назаренко. У репертуар входили хорові, під звук бандур, пісні, сольо - співи та народні танки. Кожну точку нагороджували гучними оплесками.

Підготовою того наскрізь вдалого ювілею займався комітет під проводом Вол. Бойд - Борискевича у складі: І. Заблоцький, Е. Зубальський, М. Борискевич, В. Будор, Ол. Кушик, М. Кончак, М. Бабій, И. Морозовський, Д. Васько, Т. Судомір і Т. Майструк.

На тлі цієї вдалої імпрези впадав в очі, може не так рідкісний, але присмний факт: три покоління активної союзової родини. Матвій Борискевич, секретар Відділу та його дружина доклали багато труду до ювілею. Син Володимир був наче душею ювілейного комітету. Не відставала від нього його дружина пані Оля. Не оставились позаду і їхні сини, себто внуки М. Борискевичів, чемно обслуговуючи гостей. Це наглядно вказує, що союзова ідея жива, коли переходить з покоління в покоління. Щоб таких більше!

В. П.

ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС В НЮАРКУ

Представники Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Нюарку і Околиці на зборах, які відбулися 14-го жовтня 1967 в українському Народному Домі в Ірвінґтоні. Сидять (з ліва): пані Євгенія Балабан, І. Кокольський — касир УНСоюзу, Ю. Баранюк, В. Салабун, пані А. Дубас — радна, В. Сохан — заступник гол. предсідника УН - Союзу, пані Марія Герус, В. Роговський. Стоять (з ліва): В. Гнатів, пані Степанія Стоянов, І. Бакун, І. Іваник, пані Софія Орихівська, І. Сольчаник, О. Паньків, В. Яцусь, пані Люба Олесницька, О. Твардовський, В. Сивашк, мгр. І. Оверко, д-р О. Утриско, М. Леськів.

Окружні збори Відділів УНСоюзу в Торонті, Канада

Дня 28 жовтня 1967 р. відбулися Окружні Збори відділів УНС Торонта і околиці. Зборами провадила Президія в складі: В. Дідюк — голова, В. Пінковський — секретар Присутні на зборах секретарі і деякі голови відділів вислухали організаційну доповідь головного радного і голови округи В. Дідюка, який недавно повернувся з довшої організаційної поїздки на сході, а опісля на півночі Канади.

У своїх інформаціях доповідач порушив цілий ряд організаційних справ нашої округи та її стан на сьогодні. В минулому році наша округа була першуном, хоче вона залишитися такою і в цьому році, помимо того, що стала вона значно меншою через організаційний поділ на дві. Хоч далеко у зменшеному числі, вона гідно змагається з однією з найбільших і найсильніших округ Америки — з Філядельфією. Тому на закінчення цього року у двох кінцевих місяцях, листопаді і грудні, є конечне організаційне пожвавлення всіх відділів, для допомоги чому прийдуть сталі радіопрограми, завданням яких буде широка інформація нашого громадянства про УНС, про його забезпеченеву і громадську працю. В активній дискусії та обговоренні порушено багато цікавих справ, що відносяться так до пожвавлення організаційних заходів, як і до цілої праці нашої організації: справа власного Дому, Канадійської Союзівки, Союзової Трибуни в канадійських виданнях, сталих пропагандивних радіопередач, точний і скорий фінансовий розрахунок з секретарями і навіть Світовий Конґрес і т. п., все це було спрямоване на ще кращий ріст і досягнення УНС та досягнення нашої округи! Однозгідним зобов'язанням приступити до активної праці було підчеркнено також потребу частіших зустрічей з виміною не тільки думок, але і конкретних заходів, і досвіду в організаційній праці. Перший раз у окружних зборах брав участь секретар новозорганізованого І-го Євангелицького відділу в Канаді, пастор В. Давидюк, якого щиро вітав голова зборів, як також представив його зібраним. Збори пройшли дуже активно, з постановою виконати своє завдання якнайкраще. Кожний секретар - організатор, підготувавши собі окремі заздалегідь впорядковані списки, буде старатися відвідати якнайширше число нашого громадянства. Щасти, Боже!

Н. Н.

АДВ. АННА ЧОПИК У ДИРЕКЦІЇ БРАТСЬКОГО КОНҐРЕСУ НОВОЇ АНГЛІЇ

Адв. Анна Чопик

Бостон. — Головна Радна Українського Народного Союзу адв. Анна Чопик була обрана на члена Дирекції Братського Конґресу Нової Англії на недавніх річних зборах тієї організації. Другу союзову діячку того району, секретарку 238-го Відділу УНС Анну Ремик, Екзекутивний Комітет Братського Конґресу Нової Англії, наіменував членом комітету своїх публічних зв'язків.

Прикладні Відділи та їх секретарі

Переглядаючи статистику придбання нових членів Відділами за 1967 рік, знаходимо, що в окрузі Нюарку два Відділи придбали для УН-Союзу 168 нових членів. Здобуток тих двох відділів перевищує деякі округи, які начислюють по 10 чи 20 Відділів. — Що ж це за Відділи і хто їх секретарі?

Це 371 Відділ, Товариство „Запорозька Січ", якого секретарем є Юліян Баранюк, і 340 Відділ Українських Євангеликів, якого секретаркою є Софія Оріхівська. Обидвоє вони очолюють і Комітет Округи Нюарк; Юліян Баранюк є головою тої зразкової округи, а Софія Оріхівська є першим заступником голови. Вони дали приклад для інших Відділів, як належить працювати для Союзу.

Відділ 371 був заложений 1913 року, маючи 16 членів основноположників, а коли секретарство відділу перебрав Юліян Баранюк, то відтоді Відділ почав зростати з кождим роком і під сьогоднішну пору начисляє понад 400 членів, при чому 80 членів здобуто в останньому році. Що сталось, — невже ж приїхали сотні українців з інших країн? Ні, секретар Юліян Баранюк залишив щоденну працю, пішов на емеритуру і присвятив весь вільний час для Відділу Союзу. Факт здобуття 80 членів Відділом в одному році, повинен бути заохотою до праці і для інших секретарів-емеритів. Часто бачимо оголошення в „Свободі" УНСоюзу, де закликається пенсіонерів голоситись до організаційної праці, а відповідь приходить, мовляв, нема звідки діставати нових членів. А ось прикладний голова округи та секретар відділу Юліян Баранюк доказує, що є ще поле до попису, лише потрібна витривалість, наполегливість та вміле плянування. Урядниками 371 відділу, крім секретаря Баранюка, є ще Іван Оверко — голова та Марія Ґерус — касирка.

Відділ 340 здобув за один рік 86 членів. Це ще „молоденький відділ". Він був заложений в грудні 1965 під назвою „Перший Відділ Українських Євангеликів в Нюарку", до якого вписалось 35 членів — основноположників. Відділ повстав завдяки наполегливої та відданої праці пастора Андрія Давидюка, який був і першим його головою, а секретарем став Василь Жуковський. Одначе, душею Відділу була Софія Оріхівська. Вона безінтересовно допомагала в заложенню Відділу, а відвідуючи родини, приналежні до Української Євангелицької Церкви в Нюарку, всім говорила: „ми є українські євангелики, наша церква є українська і тому ми повинні належати до українських установ". В місяці червні 1966 року вона перебрала секретарство і тоді ще більше присвятила часу для організування нових членів і доказала, що є можливість їх здобути. Як сказано, під кінець грудня 1965 року Відділ начисляв 35 членів, 1966 року здобуто 55 нових членів, а 1967 року здобуто 86 і тепер Відділ має 170 членів, отже за два роки збільшився майже в п'ятеро.

Як секретарка Софія Оріхівська, так і секретар Юліян Баранюк є членами Клюбу Заслужених Союзовців, а успіхи їхні нехай будуть прикладом та заохотою для інших.

Степан Гавриш

ПРОТОКОЛ

(Продовження зі стор. 4-ої)

(Продовження зі стор. 4-ої)

Союзі й в тому причина його слабих успіхів також на організаційному полі. Колись перше, тепер вдержується на четвертому місці щодо найважнішої справи — приєднування нових членів. Відійшов ряд постійних організаторів та старих піонерів-секретарів УНСоюзу, а на їх місце немає нових. Більшість секретарів Відділів не присвячують більше часу праці, хоч можливості є, чого доказом великий успіх, який на чужому собі ґрунті здобув останньо гол. радний і обласний організатор Степан Гавриш, зорганізувавши новий Відділ УНСоюзу в Шикаґо з п'ятдесять членами, при місцевій церковній громаді українських баптистів. З нагоди недалекого нового року звітодавець інж. Куропась склав заяву-зобов'язання гідно провести ювілей 75-річчя „Свободи" в Шикаґо та подбати, щоб шикаґовська округа в цім ювілейнім році повернулася на своє давне, перше місце в цілому УННСоюзі.

ЗВІДОМЛЕННЯ ЗАСТУПНИЦІ ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА п. МАРІЇ ДУШНИК

Заступниця гол. предсідника пані Марія Душник звітувала про свою союзову та загальну громадську, у великій мірі репрезентативну, діяльність. Для УНСоюзу вона зорганізувала 11 нових членів у цім році й заходиться доложити до того числа ще декілька в найближчих днях. Брала участь в відділових та окружних союзових зборах та де могла пропагувала УНСоюз та дбала про його найкращу опінію. Між іншим узяла участь у спеціяльних нарадах Головного Уряду УНСоюзу, скликаних перед СКВУ та в самому СКВУ, на якому жінки-члени УНСоюзу носили відзнаки УНСоюзу. З представниками з Арґентини обговорювала можливість поширення діяльности УНСоюзу на краї Південної Америки. В „Свободі" помістила статтю про різдвяні звичаї; підготовляє на весну виставку моди на Союзівці; взяла участь у святі відмічення 25-річчя єпископських свячень Митрополита Амврозія в Філядельфії; влаштувала виставку в вікні банку напроти Об'єднаних Націй, де дівчина в українськім строю вітає делеґатів на СКВУ; виголосила лекцію на жіночій сесії СКВУ й причинилася до запрошення на СКВУ чимало чужинецьких гостей.

СПРАВОЗДАННЯ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА ИОСИПА ЛИСОГОРА

Головний предсідник Иосип Лисогір подав загальний огляд та характеристику праці та стану УНСоюзу в 1967 році. В організаційному відношенні не здійснилися наші надії, бо як досі здобутки цьогорічні на десять відсотків менші, як минулого року. Причинами того є несистематична праця секретарів Відділів й брак систематичної перевірки їх праці організаторами. Потрібно постійного й тісного зв'язку з Відділами. В Канаді про організаційні справи дбає Канадійська канцелярія, яка відає 59 Відділами при помочі обласного організатора та постійних організаторів. Треба постійно нових ідей, нових кличів і акцій. Праця має добрі передумови, бо ми зменшили вкладки, збільшили дивіденду, підвищили вік для забезпечення без лікарських оглядин, ввели нові, модерні пляни забезпечення, значно поправили забезпеченеву службу та обслугу секретарів і членів та скріпили ролю УНСоюзу в загально-громадському житті. Дуже успішною була праця рекордового відділу. Оформлювання нових членів й поладнування інших справ включно до листування було переводжуване в час й якнайкраще. У зв'язку з оформленням членів маємо проблему з молодими людьми, які є у військовому віці й бажають забезпечення на високі суми.

У фінансових справах цей рік є успішним. Збільшилися прибутки, хоч збільшуються видатки. Збільшується запотребування на морґеджі, при виїмково корисних умовах інвестиції в бондах. Невеличка частина Відділів не виконує належно своїх зобов'язань й звідти постають труднощі для членів їх Відділів. Також часом постають труднощі зі справою морґеджів, але йде про виїмкові випадки. Дбаємо про те, щоб і ці рідкі випадки зліквідувати й не допускати до нових. В цих справах слід бути енерґійним. Відносно „Союзівки" прибутки є менші приблизно на шість відсотків, зате зменшилися на які чотири відсотки видатки. Зла погода в часі майже цілого літного сезону й то в часі кінців тижня та канадійська виставка мали на це вплив. Збільшилися податки й платні, бо піднесено мінімальну винагороду. Відносно розбудови Союзівки йдуть консультації з архітектами. Щодо „Свободи" та видавництва видатки збільшуються швидше, як прибутки. В цім році у перших місяцях дещо зменшилися прибутки з оголошень, але збільшилися з друкарських робіт. Постійно зменшується передплата, передовсім на „Веселку". Праця в друкарні йде задовільно. Так само в адміністрації видавництва. В загальному рік 1967 слід зарахувати до ус-

(Закінчення на стор 6-ій)

В. Дідюк

КАНАДІЙСЬКИМИ ШЛЯХАМИ

(З організаційного нотатника)

Під датою 4-го грудня 1967 року записано у мойому нотатнику: год. 11 виїзд до Монтреалю і Оттави. Поспішний поїзд „Рапідо" — за чотири години завозить Вас на місце. В 1967 р. я відвідував Монтреаль тричі. Ну і щож, скаже дехто, хтож його не відвідував? Був він центром уваги не тільки Канади, Америки, але сміло можна сказати цілого світу. В ньому ж відбувалася світова вистава „Експо 67". Це правда, але мої тамошні відвідини мали цілком інший характер: „чорної і мозольної" організаційної праці УНС. Однак треба бути щирим і признатися, що перебуваючи там в розгарі Експо — кожну „грішну душу" скортіло б бодай одним оком глянути на виставку та подивляти науково - технічні досягнення окремих народів, — досягнення людини. Бути в Монтреалі і не бачити Експо 67-го, — це бути в Римі і не бачити папи римського!.. Найбільш, що мене кортіло і не давало спокою, це знайти між народами й Україну! На жаль, поза кількома бідненькими і то прихованими „старшим братом" експонатами, Україна була відсутня. Кажуть, була вона в „общем котьолку" московського шовінізму - імперіялізму. Тепер, по закінченні Експо, Монтреаль якийсь инший. . Зменшився шалений рух і натовп, притихли емоції Експо, менше різноколірових облич, та не чути „вавилонського помішання язиків". Вправді дуже замітний тут тепер інший рух і емоції, і то вже місцевого та виключно французького виробу. Здебільша чуєте мову французьку. На запит англійською мовою, — майже кожний француз відповість „но спік інґліш" і якщо Ви „не парлє франсе" — ставляться до Вас з резервою. Місто це знаю від перших днів приїзду до Канади — 20 років. Змінилося воно дещо і виглядом, але до непізнання змінилося воно духово. Одні називають це відродженням національної свідомости французів, другі — шовінізмом, треті — сепаратизмом. Що воно на ділі, тяжко сказати, хоч правдою є, що Монтреаль став французьким. Відчуваєте це всюди. Погляньте на телевізію, послухайте радіо, перечитайте газету, — все це ще більше переконає Вас у цьому. Кажуть, що візита Де Голля і його своєрідне підбурювання французів зробило своє. Вправді провідні і розумні французи підходять до справ дуже обережно і делікатно, але пересічний француз говорить ясно і одверто: „Квібек не може бути колонією, він мусить бути французьким і самостійним". На тлі цього сепаратистична група, хоч і невелика, змагає до ревізії сучаного стану. В Квебеку назрівають нові події, які якось не дуже абсорбують нас, як громадян Канади українського походження.

Український Монтреаль

Напевне недокладні дані говорять про 15,000 українців у Монтреалю. Можливо є їх більше, можливо менше. Важне є те, що живуть вони тут довгими роками, з першої, другої та третьої еміґрації. Багато з них вжилися та своєю впертою тяжкою працею домоглись так особистих, як і загально - громадських успіхів. Цілий ряд добре зорганізованих і чисельних: католицьких і православних парохій з прекрасними церквами, політично - громадських, культурно - освітніх, молодечих і виховних, економічних, братсько - запомогових, фахово - станових організацій й установ — це довголітній дорібок нашої громади. Освітні і спортові гуртки, хори, танцювальні і театральні групи, діють активно, а все це організаційно завершено в КУК. Розбудовані Українські Доми: УНО, Дім Молоді, церковні залі і т.п. Кредитові Спілки доходять до поважного росту та становлять нашу економічну силу. Повне організоване громадське і церковне життя діє не тільки в центрі міста, добре зорганізовані і активні українські громади діють: Лашіне, Ля Саль, де українці добилися назви одної із кращих вулиць ім. Т. Шевченка, Роземонт, Пойнт Ст. Чарлс, Парк Екстеншен. Перебуваючи в Монтреалю часто можете почути і в етері українське слово, українську пісню. Діють окремі радіогодини. Тут не во гнів нікому, хочу сказати, що слухав я одного вечора таку українську програму, де диктор невідомо чому нарікав на „всіх і на вся" та все, що українське! Не подобався йому: КУК, СКВУ і маніфестації і багато дечого іншого... Що варта така пробачте за слово „українська програма" — не тяжко додуматися! Дивно, чому шановний диктор не знайшов чогось позитивнішого, щоб розказати так своїм, як і чужим слухачам? Чому не сказати про наші досягнення хочби і наших людей в самому Монтреалю? Чи не заслуговують на увагу наші кредитівки: Українська Національна, Українська Народна Каса, православні? Чи не заслуговують на увагу і приклад до наслідування цілий ряд різних наших підприємств? Могла б бути прикладом і книгарня „Арка", опалова олива „Ватра", підприємства пані Кливак: споживча крамниця, а тепер харчівня „Фортуна," Будівельне підприємство „Дніпро", Асекураційна аґенція Логуш, і багато - багато інших. А вже прямо гордістю наповняється серце, коли зайдете до такого підприємства як „Мейпел Ліф Мануфакчерінґ Ко", власниками якого є українська відома родина п-ва Шнурівських. Не цілих повних 15 років з малого варстату, сьогодні добре зорганізоване і впорядковане підприємство - фабрика затруднює понад 100 осіб, що біля модерних машин до шиття обуви виробляють денно до 1,000 пар різного взуття, а в минулому році випустили їх понад пів-міліона. Підприємство має великі можливості дальшого росту. Оглянувши його й вислухавши інформації дуже милих і гостинних п-ва Шнурівських, цілої родини членів УНС, я обіцяв їм при найблищій нагоді написати про їхнє підприємство дещо більше, щоб поставити їх як добрий приклад до наслідування. Чи така тема програми — не могла б відповідати нашому коментаторові на українській радіопрограмі? Діє в Монтреалі і сильна радіостанція „Голос Канади", яка щоденно подає вістки українською мовою на Україну. Працює там поважне число наших визначних журналістів. Словом, щоб описати Український Монтреаль — це взяло б забагато часу і місця.

Організаційна праця

Хоч всі справи мого приїзду були умовлені скоріш з головою округи, головним радним, п. Д. Попадинцем та секретарями Відд. то все ж приїхавши в чуже „королівство" зголошуюся до п. Д. Попадинця, якого часто жартма називаю „Квебецьким королем УНС". Обговоривши організаційні справи округи, був намічений плян реалізації. Підготовляючись до конкретного виконання моїх організаційних завдань треба було зв'язатися з окремими секретарями, союзовими діячами, членами відділових управ і округи. Цілий ряд зустрічей, участь у різних засіданнях, відвідини церковних та світських передових громадян, установ та організацій, а навіть приватних підприємств і домів. Все це наче вступ. По цьому приходила вже конкретна праця, пряме відвідування наших людей, вияснювання і переконування потреби мати своє родинне забезпечення з УНС. Разом з п. Скворським-

З ліва до права сидять: п. О. Скворський, В. Дідюк, Ю. Дзява, Д. Попадинець, В. Дідюк та наша маленька членкиня УНС — Маруся Дольницька.

головою відділу 473, п. П. Дубасом — секретарем відділу 471, п. Переймою — секретарем відділу 448, п. Марчуком ми відвідали цілий ряд родин, з яких вписалось поважне число у наші члени. Всі інші секретарі з якими відбуто зустріч як: п-і Мельник — секретарка вдділу 434, п-і Т. Мороз — секретарка відділу 465, п. Ю. Дзява — секретар відділу 473, п.п. І. Куць і Медвідь — голова і секретар відділу 474, парох церкви св. І. Хрестителя о. В. Бринявський, п. И. Дячишин, п. Музика, п. Приймак, проф. Андрухів, п. Стефанюк і багато інших, все це „штаб", що під проводом свого голови округи п. Попадинця взявся за виконання сенамічених завдань. Всі вони разом, та кожний зокрема виконали його якнайкраще, за що належить їм признання і подяка. Додаткова участь в засіданні парохіяльного управління церкви св. І. Хрестителя, управи філії УНС, умівського активу і т.п. — це також нагоди підготовлювання ґрунту для організаційної праці. Не легко все це приходить!

На жаль, легше приходиться чужим аґентам. Вони якось легше „переконують" нашого брата. Не виключено,

(Закінчення на стор. 6-ій)

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній трирічній організаційній кампанії Українського Народного Союзу з метою збільшити кількість його членства до 100,000 у 1969-му році, в якому припадає 75-ліття УНС, окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприсднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Надія і Наталка Фалінські новонароджені близнята доні Марка і Надії Фалінських з Ютікі, Н.Й. Відд. 484

Надія Ірина Ратич дочка інж. Ростислава й Олени Ратичів, яку забезпечив стрийко д-р Олег Ратич, Відділ 353, Ню Брансвік, Н.Дж.

Марко Н. Пилипчук якого забезпечив в УНСоюзі його дідо

Михайло Ситко син Миколи і Катерини Вотерфорд, Канада, В. 449

Марія Білас дочка Олександри і Михайла Ню Брансвік, Н.Дж. Відд. 353

Марія Цьолка дочка Степанії і Василя Асторія, Н.Й. Відділ 5

Олександер Цьолка син Степанії і Василя Асторія, Н.Й. Відділ 5

347-ий Відділ УНСоюзу „Запорозька Січ" в Мілвіл, Н. Дж. має нову Управу

Мілвіл. — 17-го грудня 1967 року тут в залі української православної церкви св. св. Петра і Павла відбулись звичайні Річні Збори 347-го Відділу „Запорозька Січ". Збори розпочав за християнським звичаєм молитвою голова відділу Теодор Ковальський, якого зчерги присутні вибрали і предсідником зборів.

За уступаючу Управу звітували голова Відділу Теодор Ковальський, за неприсутнього хворого секретаря Григорія Тимція звітувала заступниця його Марія Тимцій і касир Стефан Чопик, за Контрольну Комісію звітував Едвард Лисенко. Після коротких, але річевих звітів нав'язалась жива дискусія, в якій забирали слово більшість присутніх членів відділу. Перед приступленням до вибору нових органів відділу, слово забрав головний радний Степан Гавриш, вітаючи всіх присутніх, при чому пригадав, що якраз 5-го грудня минуло 45 років від часу заснування 347 Відділу. Цей відділ мав тоді тяжкі початки свого розвитку через внутрішні непорозуміння, але зчасом все вдалось направити і Відділ гарно розвивався. С. Гавриш згадав теплими словами довголітнього секретаря Відділу Григорія Тимція, який — як вже згадано — внаслідку недуги не міг взяти участи в зборах. Відтак доповідач пригадав присутнім, що УНСоюз стоїть на порозі двох ювилеїв, а саме 75-ліття найстаршого українського щоденника в вільному світі „Свобода" та 75-ліття Батька Союзу, якого ювілей припадає в наступному 1969 році. З зв'язку з цим він апелював до всіх присутніх дбати про розвиток тієї благородної установи і тим самим здійснити плян Екзекутиви, а саме дійти до 100.000-го членства в УНСоюзі. На закінчення своєї доповіді промовець склав усім присутнім найщиріші бажання з нагоди Різдва Христового та Нового Року. Опісля відбувся вибір нової Управи Відділу, до якої ввійшли: Теодор Ковальський — почесний голова, Теодор Сущик — діючий голова, Сильвія Андруш — заст. голови, Валентина Нікітич — секретар, Катерина Горден — заст. секретаря і Стефан Чопик — касир. До Контрольної Комісії вибрано Едварда Лисенка і Володимира Найду. Новообраний голова Відділу Теодор Сущик дякував за вибір і запевнив, що доложить всіх зусиль, щоб збільшити членство Відділу, та час до часу влаштовуватиме Союз о в і імпрези.

Слід згадати, що новий голова Відділу Теодор Сущик є одним з найбільш активних суспільно - громадських і церковних діячів в Мілвілі, і тому можна сподіватись гарного розви т к у Відділу.

Рівнож і нова секретарка Відділу пані Валентина Кітич є відома у церковній громаді Мілвілу. Вона є секретаркою сестрицтва св. Покрови при парафії св.св. Петра і Павла, є членом церковного хору і бере активну участь в усіх імпрезах парафії.

В тій самій залі вечером відбувся Миколаївський Вечір, влаштований школою українознавства при парафії, яку ведуть о. прот. Стах Шадинський, проф. Евгенія Савчук, інж. С. Савчук і Ніна Куйдич. Сценку на цей вечір приготовила проф. Е. Савчук, в якій виступило 14 дітей і всі дуже гарно вив'язались з своїх завдань. Слід згадати, що гарно було виконане скрипкове сольо (Бог Предвічний) Ромчиком Куйдичем.

По закінченні сценки відбулась роздача дарунків, які роздавав „Дід Мороз" в асисті „янголів". Як звичайно при тому було багато радости, бо „Дід Мороз" щиро обдаровував не лише дітей, але і старших, а декому з них попала, замість дарунку, березова різка, мабуть за нечемність.

Степан Гавриш

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм краще будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Олена Марія Тарнавська дочка Анни і Богдана Ню Брансвік, Н.Дж. Відд. 353

Юрій Тарнавський син Анни і Богдана Ню Брансвік, Н.Дж. Відд. 353

Загальні збори 175-го Відділу УНСоюзу в Дітройті

На Загальних Зборах 175-го Відділу. Перший ряд (зліва): д-р Денис Квітковський — гол. Кон. Ком., Василь Колодчин — гол. Метр. Відділу УККА, Ярослав Базюк — гол. відділу, Володимир Гіріяк — обл. організатор УНС, д-р Іван Смерека — фін. секретар. Другий ряд: Михайло Скальський, Григорій Галамушка, Марія Шупер, Василь Папіж — прес. реф. Евдокія і Роман Грицай, Олекса Червак, Михайло Ярема — касир.

На окрему увагу заслуговують збори братства св. о. Николая — 175-го відділу УНСоюзу, передусім своєю чисельністю та змістом. Вони відбулися 17-го грудня у залі Українського Народного Дому при вул. Мартін. Збори відкрив голова Ярослав Базюк, нарадами проводила президія у складі: д-р Денис Квітковський, Петро Семеген і Василь Папіж, а також обласний організатор УНС Володимир Гіріяк.

Із звітів уступаючої управи, а зокрема із звіту голови Я. Базюка було наглядно видко, що відділ у минулорічній кампанії мав поважні успіхи на союзовому і на загально - громадському секторах. Тому й викликає окреме заінтересування як збоку УНС, так і УККА, доказом чого була присутність на нарадах обласного Організатора УНС Володимира Гіріяка та голови Метрополітального Відділу УККА інж. Василя Колодчина.

Відділ не тільки зумів покрити звичайного порядку відпад членів, що його має кожний відділ щорічно, але й збільшив його на 17 членів. Коли б кожний із 500 відділів УНС здобув минулого року хоч половину з того, то членство УНС було б збільшилось у 1967 більш чим на 4 тисячі. На жаль, так не було.

Про фінансову господарку відділу звітували фін. секретар д-р Іван Смерека та касир Михайло Ярема. Відділ у минулому році висилгнував на допомогу членам та суспільно - громадські цілі біля 300 дол.

Вичерпний звіт про активну діяльність відділу на суспільно - громадському секторі дав прот. секр. і прес. реф. Василь Папіж. Відділ був активним у всіх ділянках громадського життя Дітройту. Дорікав, що після IX-го Конгресу УККА не вдалося поширити збіркової акції на Український Народній Фонд, якого відділ щорічно у минулому збирав кілька сот долярів. Зате мав задовільні успіхи у збірці фондів на СКВУ, 50-ліття Української Національної Революції, а зокрема на фонд Катедри Українознавства. Висловив жаль, що „Свобода" поміщує його дописі про справи УНСоюзу з опізненням, зате висловив признання редакції „Свободи", що його дописі про суспільно-громадські справи появляються своєчасно та точно. Його звіт доповнив другий делегат до УККА д-р Д. Квітковський.

В дискусії над звітами замітним було слово обласного організатора УНС Володимира Гіріяка. Він говорив про важливість дій УНСоюзу в суспільно - політичному житті української спільноти на еміграції. Радий, що як управа, так і членство 175-го від. УНС належно це доцінює і свою активністю посередньо діє в тому напрямі.

Внесок Контрольної Комісії на уділення абсолюторії уступаючій управі присутні прийняли оплесками. До нової управи перевибрано минулорічний склад, з незначними змінами, а саме: Ярослав Базюк — голова, мгр. Володимир Соя — містоголова, д-р Іван Смерека — фін. секретар, Василь Папіж — прот. секр. і прес. реф., Михайло Ярема — касир, Марія Шупер, Евдокія і Роман Грицай та Григорій Галамушка — члени; Контрольну Комісію очолив д-р Денис Квітковський, а теж став вибраним делегатом до Метрополітального Відділу УККА.

Збори винесли резолюцію, щоб управа в наступній каденції ще більше приділила уваги організуванню нових членів до УНС; тісніше співпрацювала з Окружним Комітетом Відділів УНСоюзу та надалі була активною в УККА.

Потім відбулась вечірка, в часі якої голова Метрополітального Відділу УККА інж. Василь Колодчин поділився із присутніми враженнями з Світового Конгресу Вільних Українців. Закликав підтримувати Ювілейний Комітет для відзначення 50-ліття Української Національної Революції. На заклик відгукнулося 11 родин, заявляючи своє спонзорство у відзначенні 50-ліття Української Державности, що відбулося у Форд Авдиторії 28-го січня 1968 р.

В. П.

ПРОТОКОЛ

(Закінчення зі стор. 5-ої)

пішних років, як у внутрішній службі членам УНСоюзу, так і в загально-громадській діяльності. УНСоюз, як ціліть та його Відділи й члени доклали належних старань до успіху великої громадської події, яким був, вповні успішний, СКВУ.

КУЛЬТУРНІ И ВИДАВНИЧІ СПРАВИ

Головний редактор Антін Драган склав справоздання про працю в поодиноких ділянках видавництва УНСоюзу. Закінчився уже друк ювілейного Альманаху на 1968-ий рік і його висилка всім передплатникам „Свободи" відбудеться у перших днях січня. Під проводом й наглядом проф. д-ра Володимира Кубійовича, який перебуває тут й працює в приміщенях „Свободи" закінчується редакційна праця над матеріялами другого тому Англомовної Енциклопедії Українознавства. Частина цих матеріялів уже передана до видавництва Університету в Торонті. Двох редакторів: ред. Богдан Кравців і редактор англомовного тижневика „Український Тижневик" Зенон Снилик, працюють над повночасно при Енциклопедії, а англомовний „Тижневик" в заступстві ред. Снилика, редагує ред. Олег Звадюк. Уже готові або приготовляються різні публікації з нагоди 75-річчя „Свободи" в 1968 і УНСоюзу в 1969 роках.

Після справоздань відбулася вичерпна дискусія, по якій приступлено до наступних точок програми дня.

3.) СХВАЛЕННЯ ДИВІДЕНДИ В 1968 РОЦІ

Головний предсідник Й. Лисогір інформує, що актуарії УНСоюзу пропонують виплатити в червні 1968 року дивіденду у висоті з 1967 року. Тому, що наша річна дивіденда, виплачувана членам доходить до поважної суми пів мільйона долярів, доручено актуаріям на майбутнє опрацювати нову, модерну систему виплати дивіденди. Пропозицію гол. предсідника схвалено.

4.) ПРОПОЗИЦІЯ СТИПЕНДІЙНОЇ ФУНДАЦІЇ

Головний предсідник Й. Лисогір та канадійський директор Богдан Зорич поінформували про існування в Канаді Стипендійної Фундації для Вищої Освіти, завданням якої є збірати від батьків та рідних фонди на високі студії для молоді, яка бажала б студіювати. Студійний фонд складається або одноразово або в місячних вкладах вплачуваних до часу досягнення молодою людиною її студійного віку й тоді вона користає з високих сум впродовж цілого курсу високих студій. Фундація запропонувала УНСоюзові стати виключним поширювачем тієї акції серед українського населення, пропонуючи доповнити склад своєї дирекції чотирьома новими директорами, визначеними УНСоюзом. Це питання було дискутоване на нарадах Головного Уряду в травні і в червні та схвалене. Вирішено закінчити договір з Фундацією, яку очолює сенатор Канади проф. Павло Юзик.

5.) НОВЕ ПРИМІЩЕННЯ ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

Гол. предсідник Й. Лисогір склав коротке справоздання з дотеперішних переговорів з міським урядом Джерзі Сіти, які ще не завершилися й продовжуються. Схвалено продовжувати ці переговори, але водночас шукати за іншою розв'язкою справи.

6.) ВАКАЦІЙНІ ОСЕЛІ

Заступник гол. предсідника інж. Степан Куропась склав праводздання з пошукування в околиці Шикага відповідного приміщення на союзову оселю на взір „Союзівки", описуючи поодинокі реальності, які він і інші головні урядовці та місцеві союзові діячі оглянули. Після нього заступник гол. предсідника й директор Канадійської канцелярії Богдан Зорич поінформував про подібні реальності в околиці Торонта, які надаються на те, щоб на них побудувати оселю для потреб канадійського членства. Після дискусії над цими звітами гол. предсідник запропонував, щоб звернутися до асекураційного відділу стейту Ню Джерзі для апробати купна оселі в Шикаго, що вимагало б інвестиції приблизно в сумі мільйона долярів. Цю пропозицію прийнято.

7.) - 8.) 75-РІЧЧЯ „СВОБОДИ" И УНСоюзу

Питання, зв'язані з цими ювілеями зреферував головний редактор Антін Драган. Після цього винесено наступні ухвали: в першому числі „Свободи" помістити святочний заклик до членів УНСоюзу та всього українського громадянства в справі 75-річчя „Свободи"; надрукувати в українській та англійській мовах коротку історію „Свободи"; в самий день ювілею видати побільшене число газети; заохотити Відділи й Округи УНСоюзу і приготовити відповідне святочне відмічення ювілею „Свободи" впродовж 1968 року; влаштувати в дні 15-го вересня 1968 року в Ню Йорку святочний ювілейний бенкет; проголосити дві щорічні стипендії по $ 2,000 кожна для студентів журналістики, в одному з передових, акредитованих університетів ЗДА і Канади. Також схвалено продовжувати заходи для підготови ювілею УНСоюзу в 1969 році.

9.) ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ В 1968 РОЦІ

Головний секретар Ярослав Падох та директор Канадійської канцелярії й заст. гол. предсідника Богдан Зорич склали на письмі проскти організаційної праці в 1968 році на терені всього УНСоюзу та терені Канади. Після того, як доповідачі пояснили свої проскти, відбулася дискусія, в часі якої обмірковано пропозиції та доповнено їх, як підставу для дальшої організаційної праці в новому році.

10.) РІЗНІ СПРАВИ

Головний предсідник Й. Лисогір з'ясував пропозицію Управи та Наукової Ради Фонду Катедри Українознавства, щоб члени Екзекутиви включилися в акцію договорювання з Гарвардським Університетом щодо утворення на ньому катедр українознавчих дисциплін та евентуально окремого Українознавчого Інституту. Схвалено приняти цю пропозицію.

Голова Контрольної Комісії д-р Володимир Галан інформував про визначення ревенція Конвенції ЗУАДК й прохає признати для цієї установи значний даток та заохотити Відділи УНСоюзу стати її членами й взяти участь у Конвенції. Схвалено признати на цілі ЗУАДК суму 1,000 дол. і заохотити Відділи УНСоюзу стати його членами.

В дальшому д-р Галан інформував, що впродовж 1968 року він відбуде подорожі з рамени Української Щадниці у Філядельфії, як її президент, а саме, в березні до Південної Америки, в травні до Англії, а в жовтні до Австралії й пропонує свою допомогу у досліджені можливостей поширити діяльність УНСоюзу на ці краї, що УНСоюз брав до уваги раніше. Схвалено просити д-ра Галана відвідати в названих краях українське організоване громадянство та дослідити можливості заснування у них відділів УНСоюзу або допомоги УНСоюзу в заснуванні в тих краях українських забезпеченевих установ. Про це будуть повідомлені місцеві українські організації.

11.) ЗАКРИТТЯ

Після вичерпання повного порядку дня головний предсідник закрив наради о год. 6 : 45 вечора.

Ярослав Падох
Головний секретар

КАНАДІЙСЬКИМИ ШЛЯХАМИ

(Продовження зі ст. 5-ої)

що в допомогу приходить пересуд, що „чуже то краще". Явище сумне, але загальне. Зустріти його можна в кожній частині Канади, а напевно і Америки. З Монтреалю я запам'ятав, наприклад, таке. Перебуваючи там під час „Експо 67" чув здебільша: „Та де ж тепер, під час таких видатків, зв'язуватися мені ще з асекурацією? Та ж мушу позичати грошей щоб відвідати Експо". Приїхавши тепер, уже давно по закінченню Експо, стрічаю виправдування наших людей „французькою проблемою" Квебеку; ніби кожної хвилини „може щось статися", ніби багатші вивозять свої гроші до Торонта і Америки, чи навіть до нейтральних європейських країн, словом, проти забезпечення своєї родини у своїй рідній установі люди завжди знаходять якийсь „екскюз". На всі ці „турботи" я радив усім якнайскоріше вступати в члени УНС, бо вивезти свою полісу все буде можливість, та й ділено в деяких випадках вона може стати „твердою валютою". Багато послухало моєї поради.

Під кінець мого перебування відбуто спільне засідання членів округи, в якому крім мене і п. Попадинця, взяли участь: кол. окружний організатор п. Сквирський, секретар відділу 433 п. Ю. Дзяв. і інші. На засіданні перенуто низку актуальних, а часто контроверсійних організаційного порядку справ. Щирою і одвертою виміною думок та постановою збути дрібні справи, а взятися спільно до великих у недалеких ювілейних роковинах 75 - річчя існування „Свободи" й УНС — завдань, знайдено спільну мову. Получення менших відділів, координація збірки вкладок, окружний організатор (сталий) усе це справи, які можуть у багатьох випадках мати велике значення. Був би, здається, неповний репортаж, наколи б я нічому я не згадав моїх знайомих і приятелів, що так, чи інакше старались допомогти мені в організаційному переведенні моїх завдань. Понад два тижні пробігло мені у перебуванні у Монтреалю, що так як і кожний з нас має свої „проблеми". Із щирою подякою та побажаннями Веселих та Щасливих Свят і Нового Року, у поворотній дорозі, під досить морозний вітер із снігом, сідаю я до автобуса в напрямку до Оттави.

В Оттаві

Дві години автобусової їзди, і у вечірніх годинах я в столиці Канади — Оттаві. Сюди приїхав я в „гостину" до нашого столичного відділу ч. 492, який очолює інж. М. Світуха, а секретарем є пані Л. Шульгин. Всім нам дуже залежить на тому, щоб наш столичний Відділ став одним із кращих та репрезентаційних, тому докладаємо до цього всіх своїх сил і старань. Правда, українська громада Оттави не дуже велика. Здебільша люди працюють на державних посадах, що все має свої корисні сталости і не злі соціяльні і забезпеченеві умови. Коли проте врахувати, що наші люди заробляють не погано, а до того ще провідні інтелектуалісти, то додаткових пару тисяч забезпечення у своїй рідній українській установі не робило б їм аж єдиного фінансового тягару, а напевно було б корисним відложенням капіталу на „всякий випадок". Тоді безперечно наш Відділ був би відділом репрезентаційним з поважним числом членів, який у системі УНС зміги навіть часто відігравати поважну ролю столичного Відділу у наших загально - громадських чи навіть політичних справах. В минулому році Оттаву відвідували: головний предсідник УНС Й. Лисогір, п. Зорич, п. Попадинець і я. Приїхавши туди зв'язуюся із секретаркою п. Л. Шульгин, а годину пізніше в товаристві її мужа ред. Р. Шульгина, відбуваємо у сусідстві з моєю „квартирою" нашу нараду - зустріч, зараз таки напроти парляменту. Обговоривши всі організаційні справи та загальну громадську ситуацію, ми рішили відбути наші ширші громадські сходини громади Оттави, в лютому 1968 р., на яких уже раз докладно поінформувати про цілі й завдання УНС, а при тім перевести річні загальні збори. Пані секретарка обіцяла докласти всіх старань, щоб до закінчення старого року бодай дещо збільшити число членів. Наступних два дні доклався я особисто всіх сил, щоб в цьому їй допомогти. Додаткові розмови з інж. М. Світухою — головою відділу, д-ром Р. Осадчуком, мгр-ом Боровиком, п. Остапиком, о. Свірським і багатьма іншими, переконали мене, що в Оттаві є всі можливості зрушення і певної організаційної праці, а успіх напевно у свій час прийде. Подібну думку заступав і визначний громадянин Оттави проф. Біда у припадковій нашій зустрічі з ним в Торонті. Використавши все, що було можливим у переведенні організаційних завдань, 22 грудня 1967 р., вже напередодні латинських різдвяних свят, залишаю Оттаву вкриту гарною смугою біленького снігу з морозом, в повені різнокольорових світел з надією, що у Новому Році прийде і новий успіх у нашій праці.

Займаю своє місце в автобусі і вже в його бігу, немов навздогін кидаю всім так милим людям, які оставив „до милої зустрічі у Новому 1968 — багатонадійному році". Оттаву залишаю у снігу й морозі. Торонто зустрічає чорне й темне, бо ще ж вчора падав тут зливний дощ. І знову три тижні мого життя пройшло на „полю бою" за ріст і поширення УНС.

В. Дідюк

Півстоліття на службі УНСоюзу

Василь і Анна Блащуки

Оцею скромною згадкою хочемо скласти подяку на сторінках нашої газети вельми залуженому піонерові союзової справи, Вп. Панові Василю Блащукові та його дружині Анні, за їх віддану працю для Батька - Союзу.

Пан Василь Блащук народився дня 17-го квітня 1880 року у Сокалі, Зах. Україна. Молодим хлопцем помандрував у світ, шукати нового кращого життя. Прибувши до Америки у 1909 р., замешкав у Стемфорді, Конн. записався до Союзу, якого Відділ постав у 1912 р. Його дружина приїхала у 1913 р. Побравшись, почав працювати не тільки для союзової справи, а й для церкви та заснованої читальні „Просвіти". В той час було небагато свідомих й грамотних людей, які вміли б виконувати відповідальну працю, тому молодому Василеві із дружиною довелось нести відповідальний тягар для громади. У 1917 році обрано його до Управи, де він головно на пості скарбника й на інших становищах, працює до нині, пильно і з самопосвятою. Завдяки йому, наш Відділ розвинувся, об'єднуючи в собі більшу частину стемфордської громади. За його співучастю був оснований Укр.-Американський Клюб, що довгі літа був центром нашого громадського життя.

В минулому році родина і друзі відзначили золотий ювілей подружжя В. й А. Блащуків, як також їх півстоліття праці на народній ниві. Відомо, що пані Анна виступала на нашій сцені й брала участь у виставах та імпрезах, зв'язаних із пропаґандою нашої ноші й кулінарної справи. У них один син та внук, давно вівтарні дружинники, члени Відділу, працьовиті для Союзу, Клюбу і Церкви. Внук посвятився драматичному мистецтву і з успіхом продовжує сценічну кар'єру своєї бабуні. Пан Василь, не зважаючи на пізний вік, прийняв на 1968 рік пост заступника скарбника, бажаючи дальше допомагати нам своїм досвідом й служити всім нам прикладом. За це йому честь, слава і Многая Літа!

Я. Г.

Збори 456-го Відділу УНСоюзу

В Тиммінсі, Онтаріо, 15-го жовтня 1967 р. відбулися збори 456 Відділу УНСоюзу в парафіяльній залі церкви св. Юрія. Сходини відбулися в присутності організатора п. В. Дідюка.

Голова Мих. Михальчишин представив п. В. Дідюка і просив присутніх ставити запити панові організаторові, а він дасть відповідь на всі запити.

П. В. Дідюк привітав присутніх від себе і від всієї Союзової Родини і доповідав про значення УНСоюзу для українського народу не тільки на американській півкулі, але і на рідній землі. УНСоюз виплатив вже мільйони посмертного, уділив багато тисяч допомог, видає позички на будову церков, народних домів, видає книжки про Україну англійською мовою.

П. організатор закликав присутніх забезпечитися в УНСоюзі, або збільшити своє забезпечення, якщо воно замале.

Після цікавої промови п. В. Дідюка промовляв секретар В. Воркилич, який подякував п. організаторові і від себе закликав якнайчисленніше вступати в члени УНСоюзу.

В. Воркилич

В Едмонтоні відбудеться Конґрес українців-католиків

Едмонтон.—Від 29 липня до 1 серпня включно триватиме тут Конґрес українців-католиків Канади, в залях готелю „Мекдоналд". „Українські Вісті" з 25 січня повідомили, що в Конґресі візьмуть участь представники складових організацій Централі, тобто Братства українців-католиків, Ліґи українських жінок та Українського католицького юнацтва. У програмі конґресу буде архиєрейська св. Літургія і концерт у Ювілейній авдиторії, як теж офіційний бенкет.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЙСЬКОВО-ІСТОРИЧНИЙ ІНСТИТУТ при НТШ

ЧЕТВЕРТА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

для відзначення

50-РІЧЧЯ ВІДНОВЛЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

відбудеться в суботу, 17-го лютого 1968 р. точно в годині 6-ій вечером, в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79-та вулиця в Ню Йорку.

Доповідь виголосить д-р Степан РІПЕЦЬКИЙ на тему: „Збройна боротьба України в 1917-18 рр. — в світлі нової совєтської історіографії".

Вхід вільний!

Дирекція Українського Військово-Історичного Інституту

ОСЕРЕДОК СУМА ім. ген.-хор. Т. ЧУПРИНКИ в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

— влаштовує —

ВЕЛИКУ ЗИМОВУ ЗАБАВУ

в СУБОТУ, 24-го ЛЮТОГО 1968 РОКУ
о год. 9-ій веч.
в АВДИТОРІЇ ШКОЛИ СВ. ЮРА
при 216 Схід 6-та вул. в Ню Йорку

Грає популярна **ОРКЕСТРА Б. ГІРНЯКА**

Аранжер забави — **ОЛЕГ ГЕНЗА**

Вечірній стрій побажаний.
Столики замовляти в Осередку СУМА.

ЩИРО ЗАПРОШУЄТЬСЯ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО М. НЮ ЙОРКУ І ОКОЛИЦІ.

Річні збори 266-го Відділу УНСоюзу

Річні Загальні Збори Відділу 266-го Українського Народного Союзу ім. Івана Франка в Амстердамі відбулись 20-го січня ц. р. о год. 8-ій вечора в залі Українського Американського Горожанського Клюбу при вулиці Теллер ч-3. Присутність на зборах — 18 членів.

Збори відкрив голова п. Дмитро Олійник, який привітавши присутніх, запросив їх повстанням з місць та однохвилинною мовчанкою вшанувати померлих членів.

На внесок п. Ярослава Дулиша одноголосно обрано президію зборів в такому складі: голова — інж. Тимотей Лаба, секретар — п. Осип Пащак. Голова перебираючи провід ведення зборів подякував щиро присутнім за довір'я і попросив секретаря п. Василя Труфина відчитати протокол з минулих річних загальних зборів, який прийнято без змін. Далі слідував обширний звіт голови Відділу п. Дмитра Олійника. На протязі минулої каденції відбуто 8 ширших сходин, де вирішувано всі справи зв'язані з Відділом. Влаштовано „бінґо" (чистий дохід 118.00 долярів), зорганізовано поїздку автобусом на маніфестацію до Ню Йорку в дні 18-го листопада 1967 р. Відділ активно співпрацює з місцевими товариствами та організаціями.

Відтак подав звіт довголітній секретар-сеньйор п. Василь Труфим: відбуто дві окружні наради комітету в Коговз, приєднано 17 нових членів до відділу, померло два члени, забирали свою готівку передчасно три члени, взяли допомогу з каси в 1967 р. чотири члени. Повнолітні члени одержали в 1967 р. свої дивіденди на суму 1 266.50 дол., молодечий відділ отримав 349.00 дол., разом одержано дивіденд на 1.657.50 дол. За минулий рік вислано до централі УНСоюзу членських внесків на суму 15.990.82 дол. Стан членства — 368.

Фінансовий звіт склав голова Контрольної Комісії проф. Семен Ґнатківський, стверджуючи, що сальдо є згідне з касовою книгою. Приходи становили 1,471.87 дол. — розходи 117.00 дол. чистий дохід в касі на 1968 р. 1,354.87. Фінансова господарка ведена ощадно і заслуговує на признання.

В дискусії брали голос: Ярослав Дулиш, Юрій Грицай, п. Володимир Варшона, Тимотей Лаба, Антін Качан, Дмитро Олійник та Володимир Вересюк; дискусія проходила дуже речево та мала добрі наслідки.

Відтак затверджено новообрану управу на 1968 р. Голова президії побажав їй успіхів в праці для добра Відділу і передав дальше ведення п. Дмитрові Олійникові.

Далі слідував окремий звіт п. Ярослава Дулиша про організування автобуса на маніфестацію до Ню Йорку, яку влаштовував Світовий Конґрес Вільних Українців 18-го листопада 1967 р. Голова п. Дмитро Олійник щиро подякував, п. Я. Дулишеві та п. Володимирові Варшоні за їх труд, як рівнож зложив щиру подяку нашому довголітньому членові Відділу п. Юрієві Грицаєві, який був в управі від 1929 р. ського Народного СоюзуНя отже 38-літ на службі Українського Народного Союзу.

Опісля відбулось прийняття з нагоди відходу п. Ю. Грицая, підготоване панями Відділу М. Труфим та А. Грицай, при допомозі управи. Гутірка проходила в дуже милій атмосфері при закусці та напитках. Інж. Тимотей Лаба ще раз зложив подяку п. Ю. Грицаєві за його жертвенну працю у нашій громаді.

О. П.

Річні загальні збори 49-го Відділу УНС

Загальні збори Відділу 49 — Торонто. Частина учасників з управою. Сидять (зліва): М. Боднар, М. Юречків, Д. Пукаль, В. Дідюк, С. Вовк.

Річні загальні збори Братства св. Архистратига Михаїла 49-го відділу УНС при Катедрі св. Иосафата в Торонті відбулися 21-го січня о год. 1-ій по пол. в церковній залі при вул. Френклін. Зборами, в яких взяло участь поважне число членів, проводила президія в складі: С. Вовк — голова, С. Левицький — секретар. При відкриттю зборів голова привітав голову округи головного радного п. В. Дідюка, запрошуючи його до президії.

По звітах голови п. С. Вовка і секретаря п. М. Юрченкова, які то звіти були старанно приготовані, відбулася дискусія, а п. Д. Пукаль ствердив, що всі рахунки і поданий звіт є точний і повний. По цьому попрошений до слова голова округи п. В. Дідюк в довшій промові, ілюструючи прикладами працю УНС в усіх ділянках громадсько - національного життя, закликав до посилення і активізації праці відділу. За цікаву доповідь присутні нагородили оплесками, та своїми запитами і подякою підчеркували потребу таких доповідей про справи УНС і його життєвого забезпечення на ширших зборах нашого громадянства. Щодо організаційної праці УНС висловив свої думки п. С. Левицький. По прочитанні п. Юречковим обіжника округи та після уділення абсолюторії уступаючій Управі, до нової Управи одноголосно обрані: п. Степан Вовк - голова, п. М. Юречків — секретар, п. К. Турчин — заст. секретаря, п. Д. Пукаль — касир. До Контрольної Комісії: пп. Е. Скунярський і М. Боднар.

Довшою виміною думок про зрушення організаційної праці відділу, повідомленням і розпродажем квитків вступу на Перші Союзові Вечерниці відділу 407 у співпраці із всіма торонтонськими віділами, 17-го лютого в новій залі церкви Пресвятої Евхаристії на Східньому Торонті, та подякою головному радному і всім присутнім за активну участь у зборах, закінчено гарні й успішні збори нашого найстаршого канадійського відділу УНС. Ми вповні переконані, що зараз поза нашими рішеннями, прийде конкретна праця, до якої закликаємо всіх тих, яким лежить на серці добро нашого Батька - Союзу.

Микола Юречків
секретар

Річні збори 19-го Відділу УНСоюзу ім. Дмитра Галичина

Новий Уряд 19-го Відділу УНС. Сидять (зліва) д-р Микола Вацик — контролер, Іван Кокольський — головний касир УНС, який був приявний на річних зборах цього Відділу, д-р Роман Олесницький — предсідник Відділу. Стоять (зліва): д-р Роман Голіят — секретар Відділу та інж. Петро Голіят — касир.

Річні збори 19-го Відділу УНСоюзу ім. Дмитра Галичина в Ню Йорку відбулися 20-го січня ц. р. Секретар Відділу д-р Роман С. Голіят у своєму фінансовому річному звідомленні подав статистику фінансової діяльности, стверджуючи, що в 1967-му році 19 Відділ переслав до Головної Канцелярії УНСоюзу 3,682.66 дол., з того: дорослого й молодечого департаментів — 3,154.66 та 528.00 дол. за акцидентове забезпечення.

19-ий Відділ не має заборгованости в Головній Канцелярії УНСоюзу. В 1967-му році він приєднав 10 нових членів: Роман Грицин, Марія Гусак, Петро Гусак, Юрій Кулішенко, Едвард Кухар, Ігор Надбережний, Анна Олійник, Богданна Слиж, Христя Тимочко, Ольга Зацухна.

Цей Відділ засновано 25 березня 1962 р. і названо його ім. Дмитра Галичина, довголітнього предсідника УНСоюзу, відомого й передового політичного діяча на протязі довгих років на терені ЗДА. В 1962-му році цей Відділ мав 18 членів, тепер нараховує 85, з яких багато мають подвійне забезпечення, тобто, враховуючи асекураційні поліси, 19-ий Відділ УНСоюзу має під цю пору 98 поліс. Цей Відділ є платником національного датку УККА.

В своєму річному звітуванні д-р Роман С. Голіят апелював в першу чергу до членів Управи, щоб усі зобов'язалися збільшити членство свого Відділу, бо лише в такий спосіб можна доказати всім іншим Відділам УНСоюзу свою вдячність і пошану до патрона 19-го Відділу, сл. п. Дмитра Галичина.

Голова Відділу Роман Олесницький, звітуючи про свою діяльність, просив всіх членів виявити активнішу працю. Він з головним контролером 19-го Відділу д-ром М. Вациком, його заступником В. Трубичем, та касиром інж. Петром Голіятом перевірили книговедення Відділу й касове зіставлення і ствердили взірцевий порядок та добру секретарську працю.

Присутній на річних зборах головний касир УНСоюзу Іван Кокольський пригадав присутнім 75-річчя „Свободи" і закликав всіх до активної праці в приєднуванні нових членів.

Після уділення абсолюторії уступаючій старій управі вибрано нову Управу в такому складі: Роман Олесницький — голова, Юліян Осадца — заступник, Роман С. Голіят — секретар, інж. Петро Голіят — касир, Контрольна Комісія: д-р Микола Вацик, д-р Євгенія С Карпінська, Василь Трубич

Роман Олесницький

УНСоюз збільшує свої ряди гарними членами

Стефанія Ситко вступила в ряди УНСоюзу через Відділ ч. 449 у Ватерфорді, Онт., Канада 16-го грудня 1967 р. Вона є студенткою 13-ої кляси середньої школи, готується до університету. Чотири роки як прибула з Европи до Канади. Прекрасно володіє укр. мовою в письмі і слові, а так само і англійською.

Відділ ч. 449 у Ватерфорді гордиться своїми успіхами, приєднуючи в ряди союзової армії таких гарних членів, що в майбутньому стануть його працівниками. Панна Стефанія Ситко так заінтересована своїм членством в УНСоюзі, що готова була б зараз перебрати працю відділового секретаря. А це для нас потішаюче. Покищо бажаємо нашій Стефанії здоров'я та блискучих успіхів у шкільній науці.

С. Омельченко
(Постійний організатор УНС)

Степанія Ситко

ПОДЯКА

Найщирішу подяку складаю всім Тим, що причинилися до звеличання і віддання останньої прислуги мойому Найдорожчому МУЖЕВІ

Полковникові
АМВРОЗІЄВІ МАРУНЕНКО

Уродж. в Києві 7 грудня 1881 р., а помер 16 січня 1968 р. в шпиталі Бетлеґем, Па.

Цією дорогою складаю подяку моїй Родині, Товариству ОбВУА, які приїхали з прапором з Філядельфії на Парастас, щоб віддати останню прислугу і останній салют Товаришеві.

Також перш за все дякую ВПреп. оо.: о. пароховi Володимирові Кармазинові з Бетлеґему, о. пароховi Миронові Головінському з Барнесборо, о. пароховi Томі Бариликові з Аллентавну, о. пароховi Іванові Малащукові з Алтуни, які всі разом відправили Парастас 18 січня, а 19 січня 1968 р. відправили всі чотири Отці Служби Божі і Панахиду та відпровадили Тлінні Останки з Родиною і о. Бариляком до Філядельфії, Па., на цвинтар Факс Чейс, де вже чекали ВПпреп. о. Василь Головінський, ВПреп. о. декан Мирослав Харина і о. парох Тома Бариляк.

Щиро дякую всім Товаришам-Акторам з Філядельфії, всім Друзям і Знайомим з Ню Йорку та інших місцевостей, всім, які зложили датки на Служби Божі, за незчисленні листи співчуття, на які я не в силі подякувати листовно.

Рівнож дякую похоронному заведенню п. Копелові мол., за солідну обслугу і переведення похорону, моє щиро-сердечне „Спаси-Біг".

Опечалена дружина **ОЛЕНА**

Bethlehem, 7-го лютого 1968 р.

ДО ПАРИЖУ ПРИБУВ ПРЕЗИДЕНТ ІРАКУ генерал Абдель Рахман Аріф, який — за твердженням преси — переговорюватиме про продаж Іракові на корисних умовинах 75-ох французьких суперсонічних джетових бомбовиків за ціну поступок у справі частинної експлуатації Францією нафтових джерел в Іраку. Недавно Ірак підписав нафтовий договір також з Совєтським Союзом. В Іраку існує лівий режим, який тісно співпрацює із „соціялістичним" режимом в Сирії та Єгиптом Абделя Гамаля Насера.

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями та Знайомими,
що в Клементон, Н. Дж., дня 11-го лютого 1968 р.
на 57-му році життя, несподівано помер
наш Незабутній ДРУГ

ТАРАС САВЧУК-ПУГАЧ

нар. в с. Гринківці на Крем'янеччині, учасник Похідних Груп ОУН, всім знаний очайдух партизанських загонів, ройовий 2-ої сотні УЛС, член ОДВУ, УНСоюзу та УРСоюзу, активний в рядах Союзу Ветеранів Українського Резистансу.

ПАРАСТАС відправиться в п'ятницю, 16-го лютого ц. р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні І. Гасина у Філядельфії, Па.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в суботу, 17-го лютого 1968 р. о год. 9-ій рано в Українській Автокефальній Православній Церкві св. Покрови, 2225 N. Masher St, Філядельфія, Па., відтак Тіло спочине на Українському Кладовищі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ГОЛОВНА КОМАНДА СОЮЗУ
ВЕТЕРАНІВ УКРАЇНСЬКОГО РЕЗИСТАНСУ

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
і МУЗЕЙ-АРХІВ ім. Д. АНТОНОВИЧА АКАДЕМІЇ
з великим смутком повідомляють про смерть
АРТИСТА-МАЛЯРА

РОМАНА ПАЧОВСЬКОГО

Родині Покійного висловлюємо глибоке співчуття.

УПРАВА УВАН у США

Отсим подаю до відома, що
У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
моєї Невіджалуваної Дружини

бл. п. ЛІДІЇ ЧУБАТОЇ

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЦЕРКВАХ

о год. 8-ій рано: у ДЕНТЕРІ, Кол., в суботу, 17 лютого;
у ГАРТФОРДІ, Конн., у неділю, 18 лютого
о год. 8:30 рано: у НЮ ЙОРКУ, в суботу, 23 лютого ц. р.

Запрошуючи Приятелів і Знайомих у цих місцевостях до ласкавої участи, складаю Їм, як також іншим Родинам, а зокрема Друзям Пластунам та колишнім моїм Ученицям і Учням сердечну подяку за щирі вислови співчуття та за всяку поміч у зв'язку з похоронами та наміченим поставленням нагробного пам'ятника у Денвері, Кол.

РОМАН ЧУБАТИЙ
399 E. 5th St., Apt. 14, New York, N.Y. 10003

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятелями,
що дня 28-го січня 1968 року несподівано помер
на 68-му році життя

бл. п.
ПАВЛО ГАЩИШИН

ПАНАХИДА відбулася 30-го січня 1968 року в похоронному заведенні Маркевича. ПОХОРОН відбувся в середу, 31-го січня 1968 р. з церкви св. Михаїла в Ню Гейвен, Конн. Тіло поховано на цвинтарі Mt. Olivet Cemetery, Maspeth, L.I., N.Y.

В глибокому смутку:
дружина — МАРТА в Україні
донька — МАРІЯ в Україні
сини — ВАСИЛЬ і АДАМ в Україні
сестрінниця — АННА СЕНКІВ з мужем та синами
братаниця — МАРІЯ ГАЦ з мужем і сином
Вісім внуків в Україні

В 40-ий ДЕНЬ СМЕРТИ
бл. п. о. Протопресвітера

ІВАНА САВЧУКА

у вівторок, 20-го лютого 1968 року
о 10-ій годині ранку
у ПРИВАТНІЙ КАПЛИЦІ ПОКІЙНОГО
в ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па. — 1909 Fulmer Street
Духовенством Філядельфійського Деканату УПЦ в США
буде відправлена

СОБОРНА ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ і ПАНАХИДА

Закликаємо з'єднатись в спільній молитві за спокій душі ЗАСЛУЖЕНОГО ПАСТИРЯ нашої Церкви.

о. Митроф. Протоієрей О. МИЦИК
Декан

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. МИКОЛИ, НАДІЇ і ОКСАНИ МОСТОВИЧІВ
складає 10.00 долярів
на Українську Вільну Академію Наук

Евген ПИЗЮР, Ст. Луїс, Па.

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. РОМАНА ПАЧОВСЬКОГО
складаю 20.00 долярів
на Музей при Українському Католицькому Університеті в Римі.

Надія ЛИТВИНЕНКО

Помер старшина УНР Іван Забродський

29 січня 1968 року поховали в місті Шефілді, Па. одного з відданих синів України — сл. п. Івана Степановича Забродського, родом із с. Вислоцька Слобода, тепер Житомирської области. Ще 24 грудня м. р. разом ізріднею і друзями скромно відзначив 78-річчя. Десь вичитавши передбачення українського ченця, що в 1968 році Україна може стати вже вільною, журивсь, що це „високосний рік" так казав: „Ох, коли б ще до того святого дня дожити"... Але Господь того не судив...

Впродовж 35 років Іван С. Забродський вчителював, був директором школи, шкільним інспектором, і всюди стримано й коректно наполягав на ґрунтовному вивченні не російської, а рідної мови, кажучи, що мова — це культура. Скривав те, що закінчив Духовну Школу в Дермані на Волині ще перед приходом большевиків до влади, а потім і математичний факультет Київського університету, про що вже міг відверто говорити. Скривав і те, що був офіцером царської армії, потрапив до полону і як тільки випустили поляки — подавсь на рідну Україну, був старшиною Армії УНР у частині отамана Оскілка. Хоч про все мовчав, та „фоньки", як Покійний звав росіян, таки щось вислідили і довелось побувати в Сибіру, звідки втік, ховявсь, блукаючи „от края до края"... По війні прибув з родиною до ЗДА, де прожив 18 років. Працював може яких півтора роки, а потім по старості вже не так легко було знайти працю. Хоч не мав „зайвих" грошей — за всі 18 років ні разу не залишився боржником перед Українським Конгресовим Комітетом Америки, завжди мав сплачену національну вкладку, казав, що Україну збудуємо тільки ми самі. Громада любила його, як старшу віком людину, патріота і для багатьох з-поміж молоді — свого вчителя, переймала його досвід. Найдорожчим був для родини, залишив у великому смутку дружину Анну, брата Івана з дружиною Ненсі, сина Андрія з дружиною Тетяною і восьмеро внуків. Син сл. п. Івана Забродського, молодий інж. Андрій Забродський — це вихованець батька-патріота: родина жила в СССР поза Україною, син ні одного дня не вчився в українській школі, але поруч з білоруською та ін. мовами, навчивсь від батька-матері української мови в слові й письмі, тепер є головою Відділу ООЧСУ, продовжує справу Батька-Українця.

На похорони сл. п. Івана Степановича, „Батька", як його з любов'ю називали в громаді, зібралось багато народу. Проводжали старшину Армії УНР, вчителя і порадника смутним співом, проводжали в далеку дорогу... Спи спокійно, Батьку на вільній американській землі Громада вшановує Тебе щоденною муравлиною працею для здійснення святого дня Волі на Землі Українській!

(п.)

Генерал В. С. Вестморленд дякує українцям

Прихильники Антибольшевицького Бльоку Народів в Америці, Український Відділ Головної Управи, в Ню Йорку, що його головою є д-р Нестор Процик, одержав листа - подяку від Головнокомандуючого Американськими Збройними Силами у В'єтнамі, генерала В. С. Вестморленда з датою 3-го січня 1968 року.

У своєму дуже прихильному листі, генерал В. С. Вестморленд висловлює глибоку вдячність за пересланого листа та дві магнетофонні стрічки - радіопередачі, що були присвячені воякам - українцям у В'єтнамі на час Різдва, які Головнокомандуючий передав директорові УСО в Сайгоні до трансмітування в днях 6 і 7-го січня 1968 року. Радіопередачу випрацював секретар Головної Управи ПАБНА і був її диктором в українській мові, а в англійській мові говорила пані Дада Процик з Боффало.

Кінчаючи свого листа з Головної Кватири Американських Збройних Сил В'єтнамського Фронту, генерал В. С. Вестморленд підкреслює, що спеціяльно тепер у різдв'яний час, коли вояки віддалені так далеко від своїх родин, ця радіопередача принесе їм велику моральну піддержку і вони її дуже радо привітають. Від себе і всього Генерального Штабу ще раз дякує і пересилає найкращі побажання щасливого Нового Року голові та всім членам ПАБНА.

Б. Г.

ВИСТАВА П'ЄСИ „ЗАМЕТІЛЬ" В ШИКАГО

Шикаго, Ілл. — Перевидану ініціятивним Комітетом для відзначення 50-ліття УНР у ЗДА п'єсу Леоніда Полтави „Заметіль", з подій у Києві в 1917-18 роках, поставив у грудні м. р. Драматичний Гурток при місцевому Осередку СУМА, під керівництвом реж. Л. Боровської. Рецензент у „Шляху Перемоги", заохочуючи гурток до дальших вистав, писав, що „публіка побачила шматок життя у Києві з тих часів, реально й добре виконано".

ШИНОК І БІБЛІОТЕКА

У м. Полтаві, повідомила „Радянська Україна" з 30-го січня, — „у кафе світло, просторо, меблі — куди ваше діло — модерн! Вікна великі, завіси шовкові. А в бібліотечному філіалі — темно, вікна вузенькі, двері і хляпають, і падають..."

СТУДІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ ОДВУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

нального Об'єднання Канади, вислухавши доповіді про сучасний стан в Україні, звертається до Світового Конґресу Вільних Українців з закликом:

1. Засудити шовіністичний російський погром діячів української культури в Україні, проявлений у безправних засудах та ув'язненні численної української творчої інтеліґенції, серед них Ярослава Гевривча, Богдана й Михайла Горинів, Панаса Заливаху, Дмитра Іващенка, Святослава Караванського, Євгенію Кузнецову, Михайла Масютка, Валентина Мороза, Михайла Озерного, Михайла Осадчого, Анатолія Шевчука та багатьох інших, врешті В'ячеслава Чорновола за те, що став в обороні засуджених.

2. Засудити виявлені в цих засудах і арештах:

а) порушення основних людських прав, які ґарантує Декларація Прав Людини, схвалена Об'єднаними Націями і яку підписали уряди Української Совєтської Соціялістичної Республіки та Союзу Совєтських Соціялістичних Республік;

б) потоптання конституції й законів СССР і УССР, що було виявлене у формі закритих судів, способі арештів і допитів;

в) поступове і плянове фізичне нищення засуджених у концентраційних таборах;

г) дискримінацію й переслідування родин ув'язнених і засуджених.

3. Підняти перед Комісією Прав Людини справу порушення цими засудами прав, ґарантованих Деклярацією Прав Людини, та домагатися переведення слідства над порушенням цих основних прав діячів української культури, яких ув'язнено й засуджено тільки за те, що вони домагалися для українського народу таких же прав, які мають росіяни в СССР і УССР.

4. Звернутися до Економічної, Суспільної і Культурної Організації при Об'єднаних Націях (ЮНЕСКО) з проханням звернути увагу, прослідити та засудити пляновий російський наступ на українську мову й культуру в Україні.

5. Звернутися до міжнародних релігійних організацій з закликом засудити релігійні переслідування та нищення українських Церков в Україні.

6. Просити Міжнародний Червоний Хрест про посередництво у матеріяльній допомозі ув'язненим та їхнім родинам.

7. Довести до відома громадської опінії країн вільного світу справу послідовного і плянового нищення російським режимом в Україні духової субстанції українського народу.

За Центральну Управу ОДВУ:
Д-р Богдан Гнатюк — голова
За Президію Конференції:
Юрій Пундик — голова
(Кінець)

Жан Кіллі і Тоіні Ґустафсон здобули по дві золоті олімпійські медалі

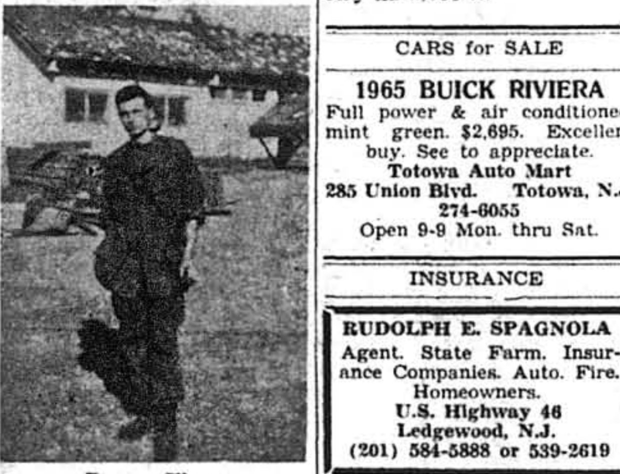
Лещетарі Жан Клод Кіллі, який репрезентує Францію, і Тоіні Ґустафсон, яка репрезентує Швецію, здобули вже в цьогорічних Десятих Зимових Олімпійських Іґрищах по дві золоті медалі. Жан Клод Кіллі був першим у з'їздовому бігу та у великому крутобігу (сляльомі), а Тоіні Ґустафсон перемогла в нордійських конкуренціях на трасі 10 і 5 кілометрів. Цю останню перемогу здобула шведська лещетарка у вівторок ранком.

Гокеїсти ЗДА здобули першу після чотирьох поразок перемогу над збірною Західньої Німеччини з рахунком 8:1. В групі А ведуть далі репрезентанти СССР, Чехословаччини і Швеції без програних, а зараз за ними збірна Канади трьома перемогами і одною поразкою.

В загальному точкуванні країн по дві золоті і по дві срібні медалі мають Норвеґія і Франція, на третьому і четвертому місці є Голяндія й Італія, які мають по дві золоті медалі, а за ними ЗДА з одною золотою, трьома срібними і одною бронзовою медалею. Золоту медалю для ЗДА здобула у фіґурній їзді на совгах Пеґґі Флемінґ, три срібні за швидкісну їзду на трасі 500 м. Мері Меєрс, Дасн Голюм і Дженні Фіш, а бронзову Дасн Голюм за третє місце в бігу на 1,000 м.

СПОРТ

ПРИВІТ СПОРТОВЦЯМ І ЧЛЕНАМ УНСОЮЗУ З В'ЄТНАМУ

Роман Кіляр

Роман Кіляр, футболіст Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку і член 457-го Відділу УНСоюзу Т-ва „Культура" в Ню Йорку, відбуває тепер військову службу в бурхливому В'єтнамі. Роман Кіляр, який здобув потрібний йому тепер гарт духа і тіла в УСК-у і в рядах СУМА (Осередку ім. ген. хор. Т. Чупринки в Ню Йорку), воює в далекому В'єтнамі проти ворога людства — комунізму. Разом із своєю світлиною шле Роман Кіляр з В'єтнаму щирі привіти своїм приятелям і знайомим, змагунам членам та прихильникам УСК-у як також членам 457 Відділу УНСоюзу.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УСТ ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ

В першій сесії Загальних Зборів УСТ Чорноморська Січ минулої неділі, 4-го лютого, взяло участь 49 членів. Проводила Зборами президія у складі: С. Хромовський — голова, Я. Потічний — заступник, М. Лебідь — секретар. На цій сесії Збори вислухали звіти уступаючого голови Б. Підлуського, спортового референта ред. З. Снилика, заступника голови і адміністратора бари Ю. Гельбіґа, фінансового референта З. Тимкова і секретаря Б. Шараневича. Після дискусії над звітами Збори вибрали Номінаційну Комісію в складі: Б. Шараневич, Л. Рудзінський, Ілемський, Віктор Роговський і І. Атаманєць. Другу сесію Зборів визначено на суботу, 2 березня, годину 6-ту вечором. На ній будуть відчитані дальші звіти з діловодства, звіт Номінаційної Комісії, звіт Контрольної Комісії, дискусії над звітами і вибір нової управи Т-ва.

Фільм „Сантос" — „Інтер" із футбольних змагань цих двох чільних дружин Бразилії і Італії буде висвітлений в наступну неділю, 11-го лютого, о год. 2.30 по попол. в новій домівці Т-нва Управа „Ч. Січі" і ланкові запрошують всіх зацікавлених, а головно молодих футболістів, оглянути цей фаховий кольоровий фільм.

ТАРЗАН, Ч.5949. Всесильний Джепа!

TARZAN WAS DISARMED AND TAKEN TO THE VUDU VILLAGE. AN EXCITED THRONG GATHERED TO WITNESS HIS MEETING WITH THE KING--

JAPA, THE EVIL ONE! JAPA, THE ALL POWERFUL!

TARZAN FROWNED. HERE WAS A MAN WHO MUST BE OVERTHROWN AND DESTROYED-- BUT HOW?

Тарзана розброїли і завели до села вюдю. Схвильована товпа зібралася, щоб бути свідком його зустрічі з королем...

Джепа, один зі злих!

Джепа — всесильний!

Тарзан насупив брови. Ось тут людина, яку треба буде скинути та знищити... Але як?